

Prenumerata.

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50. Za odosłanie do domu dopłaca się kop. 5 miesięcznie. Numer pojedynczy kop. 5.

Na prowincji i w Ces.: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 k. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, dwumiesięcznie rs. 1 kop. 75, miesięcznie rs. 1.

Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DRUGI.

Rękopisma nadsyłane do Redakcji nie zwracają się.

Ogłoszenia i prenumerata przyjmują się w kantorze Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 9-tej rano do 6-tej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 11-tej do 1-ej. w południe.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garmentowy pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop. — Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop. — Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz drobnego pisma lub też jego miejsce, pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. — Małe ogłoszenia: za jeden wyraz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop. — Z wyjątkiem ogłoszeń do „Nekrologji“, wszelkie inne ogłoszenia muszą być z dnia na dzień podawane.

Dziś: ś. Jana z Maty Wyznawcy.
Jutro: ś. Apolonji Panny M.
Piątek: ś. Scholastyki Panny.
Sobota: ś. Lucjusza Biskupa.

Wschód słońca o godzinie 7 minut 32.
Zachód „ 4 „ 58.

Długość dnia godzin 9 minut 23.
Przybyło „ 1 „ 45

Niedziela: śś. Gaudentego B. i Eulalii P.
Poniedziałek: śś. Juljana M. i Eufrozyny.
Wtorek: ś. Walentego kapłana M.
Sroda: śś. Faustyna, Jowity i Jordana.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego.“ Plac Teatralny Nr 5, dom W. I. Zabłockiej.

— Dzień jutrzejszy kościół święty przeznaczył na obchód pamiętki św. Apolonji panny i męczenniczki, która w pierwotnym kościele była już w wielkiem poważaniu. Gdy za św. Dyonizjusza zarządzającego kościołem Aleksandryjskim w r. 249 panowało krwawe prześladowanie chrześcijan, młoda Apolonja, dziewica pobożna, została uwięziona; w owej chwili jeden z pogan, tak silnie w twarz ją uderzył, że wszystkie zęby wypadły; z tego powodu modła się do niej cierpiący na zęby.

— Jutro, w kościele św. Marcina (po-augustjańskim) przy ulicy Piwnej, gdzie mieści się ołtarz św. Apolonji, odbędzie się o godzinie 9-ej zrana solenna wotywa — a zarazem wedle dorocznego zwyczaju mieć będzie miejsce obrzęd poświęcenia wina.

— W dniu również jutrzejszym jako w czwartek, odbędzie się o godzinie 9-ej rano w kościele archikatedralnym św. Jana uroczysta wotywa z wystawieniem Najświętszego Sakramentu ku czci Przenajświętszego Sakramentu.

— W kościele św. Kazimierza (PP. Sakramentek), na Nowem-Mieście, ku czci Najświętszego Sakramentu odbędzie się o godzinie 9 1/2, rano suma, a o 3 1/4 po południu nieszpory.

Z rozpoczęciem rannego nabożeństwa aż do ukończenia niespór Najświętszy Sakrament bez przerwy będzie wystawionym.

Przegląd polityczny.

Ze Lwowa donoszą do dzienników wiedeńskich o coraz nowych aresztowaniach. Rząd austriacki długo lekceważył agitacje przeciwpaństwowe, prowadzone od lat wielu uporeczywie przez pewną frakcję rusińską i zapoznawał wpływ na ludność, jakie wywierały dzienniki *Słowo* i *Protom*, redagowane przez pp. Ploszczańskiego i Markowa. Dopiero znany wypadek w gminie Hniliczki zwrócił uwagę wyższych sfer rządowych na pewne objawy, szerzone między ludnością włościańską przez kółko inteligencji, złożonej z profesorów gimnazjalnych, księży i urzędników sądowych. Gmina Hniliczka cofnęła swą deklarację, ale śledztwo dokonane przez komisarzy specjalnych na miejscu wykryło ślady, po któ-

rych władza dotarła, jak się zdaje, do źródła agitacji. Aresztowanych jest dotąd przeszło 20 osób; ostatnie wiadomości donoszą o skrompromitowaniu pochwyconymi papierami kilku urzędników. Najważniejszym faktem jest uwięzienie wspomnianych wyżej redaktorów; zamknięcie obu pism będzie naturalnym ich skutkiem. Odkrycie sprawy jest dziełem energicznego wiceprezydenta namiestnictwa lwowskiego, p. Filipa Zalewskiego, który osobiście złożył raport o stanie rzeczy cesarzowi i hrabiemu Taaffemu. Powołanie do Wiednia marszałka Zybliekiewicza zapewne stoi w związku z przewidywanem ustąpieniem hr. Potockiego z posady namiestnika galicyjskiego.

Pisma berlińskie i wiedeńskie przepełnione są rekrimiacjami przeciw mowie jen. Skobelewa, która wśród atmosfery i tak przesyconej żywiołami niezadowolonymi, wśród widocznego wklania się stosunków europejskich, wystąpiła z tak energicznym protestem przeciwko drogom politycznym, któremi kroczą obydwa mocarstwa sąsiednie. Półurzędowe pisma berlińskie konstatują, iż rząd berliński nie o mieszkiał wyrazić swego przykrego wrażenia, wszakże nie przykładając większej wagi do prywatnego kroku generała.

Gabinet p. Freycineta odbył d. 4 b. m. naradę, której rezultaty postanowiono zachować w najgłębszej tajemnicy. Nie popełnimy zapewne pomyłki, jeżeli wyrazimy przypuszczenie, iż jednym z przedmiotów, które zachęciły ministrów do obwarowania się tajemnicą stanu, było rozważenie sytuacji zewnętrznej, którą zgotował p. Gambetta swoją notą egipską. Jestto wielką przysługą wyrządzoną sprawie pokoju europejskiego, że p. Gambetta upadł pierwsi, nim nastąpiło przesilenie w Egipcie. Można sądzić bowiem, że zaprzagnąłby on do dziś już wyciągnąć konsekwencję z owej noty, do której podpisania zaangażował lorda Granvilla. Ta nota albo oznaczała w następstwach swoich demonstrację militarną, albo nie miała żadnego znaczenia. Jakięby zaś skutki wywołała interwencja francusko-angielska w Egipcie, to przewidzieć pozwala zbiorowe oświadczenie czterech mocarstw traktatowych, złożone d. 2 b. m. w Konstantynopolu. Zresztą i to nie-

tajem, że Turcja, wyrzucona przez traktat berliński z Europy, postanowiła przenieść punkt ciężkości swej mocarstwowej potęgi w łono islamizmu, i że dzisiaj należy do jej najgorętszych aspiracyj ugruntować dawny wpływ kalifatu w Egipcie, podkopany kontrolą francusko-angielską nad skarbem egipskim i nad jego długiem państwowym, podkopany owdładnięciem całej prawie administracji egipskiej przez europejczyków.

Turcja podnieca dzisiaj narodowe prądy w Egipcie, podsyca ducha samodzielności w izbie notabłów i w partji wojskowej, bo widzi w tem zadatek osłabienia wpływu angielsko-francuskiego; Turcja nie zawahałaby się w danym razie poświęcić khedywa i zastąpić go swoim gubernatorem, aby wszystkie plemiona muzułmańskie zjednoczyć pod sztandarem panislamizmu.

Temi aspiracjami Turcji, w których popierać ją może ks. Bismark, przedewszystkiem czuje się zagrożoną Francja, która rozpoczęła zagarnięciem Tunisu wielko-afrykańską politykę. Zetknięcie się musi nastąpić; ztąd owe artykuły *Journal des Débats*, przestrzegające Europę przed marą panislamizmu, ztąd nota p. Gambetty, ztąd odkryte przedewszystkiem przez *Times* układy o wspólnej operacji militarnej Francji i Anglii nad Nilem. P. Freycinet nie zdola już dzisiaj wyrównać tych kontrastów i wygładzić chropowatości położenia; zadaniem jego będzie zharmonizować, o ile się da, politykę francuską w sprawie egipskiej z interesami innych mocarstw traktatowanych i dlatego *Ajencia Havasa* w korespondencji z Londynu pod d. 5 b. m. (naza-jutrz po sobotniej radzie ministrów w Paryżu ogłoszonej) sygnalizuje już przystąpienie Francji do kroku, który uczyniły mocarstwa w Konstantynopolu.

Nowy naczelnik rządu egipskiego, Mahmud Barudi basza w sobotę złożył uspakajające oświadczenia konsulom angielskiemu i francuskiemu, a równocześnie w piśmie wystosowanym do khedywa oświadczał, iż przedstawi mu statut organiczny czyli konstytucję, w której pomieszczą się także wszystkie dotychczasowe konwencje finansowo-polityczne z Anglią i Francją, jakoto: uznanie kon-

KARZEŁ DYPLOMATY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

przez

T. T. Jeża.

TOM I

(Dalszy ciąg. — Patrz № 30.)

Kawaler upatrzony bywa nieraz cieniem złudnym: „Jak mokry jaskier schodzi na bagnie, jak ognik nocny przepada“. Mogło coś podobnego zdarzyć się imé pani Pawłowej, gdyby ona kroków ostrożności nie przedsięwzięła była i nie postawiła sprawy tej w oczach córki w sposób taki, że dziewczyna nie wiedziała na pewnie, czy imé pan Lewicki jest kawalerem, pretendentem, na którego ona liczyć, jako na przyszłego swego, może i powinna, czyli też jest to przyjaciel domu, tem się jeno od przyjaciół innych różniący, że w zastępstwie króla bracińska jej najmłodszego do chrztu trzymał. Przedstawiał się on jej bardziej jako przyjaciel, jako przybrany poniekąd członek rodziny. Sprzyjała mu bardzo, kochała go, miała do niego zaufanie wielkie; czuła, iżby, gdyby się potrzeba zdarzyła, powierzyła mu i siebie, i nietylko siebie, ale rodzeństwo swoje, rodziców nawet; sercem do niego lgnęła; ale nie zaprzatała nim sobie wyobraźni, nie czyniła z niego bohatera tych obrazów na polu fantastycznych, na pół dramatycznych, które się w mózgu młodych pańien wylegają i rozromansowanie znamionują. Nie przedstawiał się on jej, ani jako bohater romansu,

w którymby dla niej rola bohaterki przeznaczoną była, ani nawet jako taki, który małżonkiem jej stałby mógł lub miał, ale, po prostu, jako przyjaciel zaufany, należący nie do niej samej, lecz do ojca jej i matki, do braci wszystkich razem i każdego z osobna, mianowicie zaś do małego, na wroście upośledzonego Janka, w gronie rodzinnem zajmującego stanowisko wyjątkowe. Wyjątkowość owa Janka w części z Janka przechodziła na imé pana Lewickiego i stanowiła bodaj czy nie najważniejszą odznakę, która go w oczach dziewczyny wśród bywających w domu rodziców jej szlachciców wyróżniała. Imé Lewicki przeto, pożegnany serdecznie, wyglądany był z utęsknieniem. Liczono na powrót jego rychły.

— Czemu on nie powiedział wyraźnie, kiedy powrócił... — odezwała się panna Magdalena razu pewnego przy obiedzie.

— Moje dziecko, wiesz kiedy wyjeżdżasz, nie wiesz kiedy powrócisz... — odpowiedział ojciec sentencjonalnie.

— Można się go spodziewać na święta... — wtrąciła matka.

— Na święta! na święta!... — podchwyciły dzieci. — Wieczera pańska! Boże narodzenie!.. Przyjedzie i przywiezie fig i rodzenków!..

— Boże Narodzenie!.. Boże Narodzenie!.. — wykrzykiwały.

— Boże Narodzenie!.. — powtórzył Janek.

Jednogłośnie to poparcie przez dzieci przypuszczenia rzuconego przez matkę wyrodziło pewność niemal, jako imé Lewicki święta nie w Królewcu, ale w Janowie spędzi. Pewność tę wszakże podkopał i zachwiał starosta, zastosowawszy doniej obrachunek przestrzeni i czasu.

— Do świąt mamy — zaczął — dwa tygodnie

z czemes... Podróż tam zimową porą, przy dniach krótkich, zajmie dni pięć najmniej, podróż z powrotem tyleż; to czyni dni dziesięć, przypuszczając, iż imé Lewicki nie zatrzyma się nigdzie po drodze... Pozostaje mu przeto do ułatwienia się w Królewcu dni pięć wszystkiego... Pytanie, czy w czasie tak krótkim ułatwić się będzie mógł...

— List wręczy; respons dostanie... — odezwała się imé pani Pawłowa.

— List oddać ma wielkiemu mistrzowi do rąk własnych; a wielki mistrz po Niemcezech się waleśał i nie wiadomo, ażali już powrócił...

— Czemużby powrócił nie miał!.. I dla niego święta...

— Hm... — mruknął imé pan Paweł i westchnął. — Przypuściwszy jednak, że powrócił, to... na list królewski odpisać musi...

— Siądzie i odpiszcie... — rzekła panna Magdalena.

Starosta uśmiechnął się na to i odparł:

— Toć mu pierwszej namyślić się potrzeba...

Pannie Magdalenie wydawało się, że, gdyby się to jej tyczyło, ona by w przeciągu dni pięciu namyśliła się razy pięćdziesiąt i odpisała razy dziesięć przynajmniej. Tak jej się rzecz ta przedstawiała. Powiedzieć to chciała, lecz wstrzymała się, przypomniałszy sobie maksymę, którą ojciec w nią i w braci jej wpajał: „Gdy powiedzisz co masz raz, pomyśl nad tem pierwszej razy siedm“. Maksymę tę odniosła i do siebie, i do wielkiego mistrza — do siebie, co do tego, co powiedzieć chciała, do wielkiego mistrza, co do tego, co on odpisać miał. Zmleczła więc, usta zagryzłszy; starosta tymczasem opowiadał się jał o koligacji, zachodzącej pomiędzy Albertem brandeburskim, stojącym na czele zakonu krzyżackiego, a Zygmuntem, królem polskim.

trolli obu mocarstw nad administracją finansów egipskich i długu publicznego, administracją francusko-angielską kolei żelaznych, odstąpionych przez rząd kłedywa dóbr państwa i t. p. Niema tylko w owym programie Mahmuda baszy wzmianki o budziecie, co do którego izba notablów zastrzegła swoje prawa; natomiast przyszły statut organiczny wedle zapowiedzi Mahmuda orzeknie odpowiedzialność ministrów przed parlamentem. Khedyw odpowiedział niezwłocznie, iż program Mahmuda w całości przyjmuje.

Gabinet Freycineta uchwalił zaniechać wypracowanego przez ostatniego ministra oświaty, p. Pawła Berta, projektu wznowienia konkordatu francuskiego z 1801 r. P. Bert tymczasem w liście otwartym do byłego dyrektora swego departamentu, p. Castagnary, wylicza zasługi swych krótkich rządów i objaśnia, na czem owo wskrzeszenie konkordatu miało polegać. Głównymi zasadami reformy tej miało być według listu p. Berta: pociągnięcie duchownych do służby wojskowej, zniesienie wyszczególnień honorowych dla aktów katolickiego kościoła, zniesienie pensji kanoników i stypendjów dla seminarjów duchownych, odebranie mieszkań biskupom, udział tychże w budżetach gmin, zniesienie monopolu pogrzebów i t. p. Gabinet p. Freycineta postanowił zadowolić się przestrzeganiem praw obowiązujących.

Nowy podział stronictw w izbie francuskiej zdaje się ubezpieczać Freycinetowi spokój i trwałość jego rządów. Grupa „związku demokratycznego“, licząca przeszło 80 członków, przyjęła następujący program: „Niezawisłość we wszystkich zadaniach i pracach parlamentu, przyspieszenie oczekiwanych gorąco przez kraj reform; ułatwienie rządowi jego zadania; przestrzeganie go, gdy się myli, bez ukrytej nieprzyjaźni i bez ślepego zaufania“. Widzimy więc, że nowy rząd francuski napotyka dookoła siebie chętną i uprzedzającą ufność. Słusznie bo też powiedział jeden z deputowanych izby: „Ministerjum Freycineta nie wszystkiego chce, czego my chcemy, ale ministerjum Gambetty chciało wszystkiego, czego myśmy nie chcieli.“

Dla kobiet.

Żadna może kwestja nie zepsuła tylu atramentu, co sprawa uszlachetnienia pięknej połowy rodzaju ludzkiego.

Wielkie wymagania ostatniej epoki w zakresie umysłowego rozwoju musiały wpłynąć na powiększenie cyklu nauk, do których zobowiązywano kobiety.

Nie troszczono się za to, o ile ten systemat wychowawczy stworzy pole do pracy i uzdolni do życia pleć słabą, która wśród ciężkich warunków rozwoju dzisiejszego społeczeństwa z trudnością był sobie zdobywa.

Najznakomitsi myśliciele na zachodzie, jak Mill,

oraz prawnicy jak Laboulaye starali się na kwestję powikłaną trochę światła rzucić i dzięki temu posunęli ją nieco naprzód.

Czas dopomógł dobrej myśli, dzięki czemu podniesienie umysłowości kobiet na zachodzie szybko zmierzało do upragnionego celu.

W kraju naszym, zamiast głębszego wniknięcia w kwestję, długi czas bawiono się nią tylko, dla tego posuwała się niezmiernie wolnym krokiem.

Pierwszym jej wyrazem było drukowane słowo, od którego do faktu jeszcze bardzo daleko, zwłaszcza gdy kwestję emancypacji przewrotnej tak często mieszano z rozumnym przewrotem edukacyjnym.

Kiedy za granicą, zwłaszcza naprzód w Ameryce, później w Anglii, w Szwajcarii, zaczęto przy uniwersytetach tworzyć równoległe szkoły dla płci pięknej, u nas nikomu się nie śniło o wydobyciu jej z pieluch nieświadomości.

Uczono tedy panienki możliwych języków, muzyki, w najniższym stopniu historii, w tymże zakresie dziejów krajowych; nauki przyrodnicze omijano starannie, dając natomiast wiadomości z mitologii. Wykształcenie wienięzły tańce.

Tak wykrochmalony aparat umysłowy najzupełniej wystarczał, lubo nie było w nim wcale miejsca na wyrobienie fachowe. A zresztą, któżby się o nie troszczył! Ludzie bogaci tego nie potrzebują, a biedni poprzestają na małych wymaganiach.

Z czasem jednak statystyka małżeńska zaczęła u nas chromać, nauczycielek okazało się zawiele, szwaczki umierały z głodu, zakony zniesiono a zarządęcy domu nikt nie potrzebował... słowem dla kobiet zbrakło pola.

Twarda konieczność zmusiła opinię publiczną do zwrócenia uwagi na ten stan chorobliwy, że panienki uczyły się dla ułożenia figury tańców z szalami a nie pomyślano dla nich o usposobieniu do pracy, o rozwoju ducha.

Jednym z pierwszych, co ma za służbę działania systematycznego na pomienionem polu, jest p. Adrian Baraniecki, twórca muzeum techniczno-przemysłowego w Krakowie, który przed 14 laty założył przy tejże instytucji wyższy zakład naukowy dla kobiet.

Szkola składa się z 5 wydziałów, na których wykłady prowadzone są na wzór uniwersyteckich, a mianowicie: przyrodniczy, historyczno-literacki, sztuk pięknych, handlowy i gospodarczy; ten ostatni dla braku słuchaczek ogranicza się na odczytach z gospodarstwa domowego i wiejskiego. Z tych samych przyczyn wydziału handlowego nie otwarto. Za to trzy pierwsze są w pełnym rozwoju.

Na naukach przyrodniczych wykładają się: astronomja popularna, fizyka doświadczalna, chemja, zoologja, mineralogja, geologja, botanika i hygiena.

Do wydziału historyczno-literackiego należą: literatura powszechna, polska, historia polska, estetyka i pedagogika.

Na wydziale sztuk pięknych wykładają się: anatomja artystyczna z nauką o postawach, ruchach i fizjonomika, perspektywa malarska, historia sztuki, technika, zasady ornamentyki, rzecz o stylach, cieniach, kolorach i estetyka.

— Rodzi go— prawil— Zofja, najmłodsza świętej pamięci Kazimierza Jagiellończyka córka, a więc rodzona królów, węgierskiego, Władysława, i naszych, Jana Olbrachta, Aleksandra i Zygmunta siostra...

Ztąd wnioski wyprowadzał, a pomiędzy wnioskami najważniejszym w mniemaniu jego był następujący:

— Czyżby rodzony monarchy katolickiego siostrzeniec sprzeniewierzyć się mógł krwi własnej, kościolowi świętemu i obowiązkom, jakie wziął na siebie, wdzierając płaszcz mistrza zakonu rycerskiego, założonego w celu szerzenia i obrony wiary prawdziwej!...

Wydawało się mu to potwornością taką, że o tem z krwią zimną myśleć w stanie nie był.

— Nie, to być nie może chyba... — zakonkludował. — Gdyby się coś podobnego stało, czyżby słonco nie spadło, czyżby gwiazdy nie pogasty, czyżby nie nastąpiło świata skończenie!... Potop przynajmniej powtórzyłby się musiał... Nie... to być nie może...

Powtarzamy powyższe starosty słowa, dla zaznaczenia prądów, jakie w czasie owym, kiedy w Niemczech i we Francji reforma religijna grunt zmieniała i wypadki wielkiej doniosłości przysposabiała, manifestowały się i w łonie społeczeństwa polskiego. Nie były one ogólne, ani silne; były jednak znaczne. Ogólnie raczej panował duch pobłażania, podszyty zaciekawieniem do nowości. Zapytywano: „Co też z tego będzie?“ Starosta należał do tych, którzy odpowiadali:

— Będzie źle... grozi nam zguba... złemu w czas zapobiedz trzeba...

Było to jego *delenda Carthago*, brzmiące przy o-

kazji każdej, a i bez okazji nawet. Odzywał się z tem wobec dostojników powiatowych i wojewódzkich, na zebraniach prywatnych, na sejmikach, za domem, w domu, wszędzie, wobec wszystkich, wobec domowników, sług i dzieci. I obecnie, kiedy żony i córki umysł zaprzatniętym był powrotem imię pana Lewickiego, podniosł sprawę, która dzięki zbiegowi okoliczności wydawała się mu najważniejszą. Zamierzoną i w postaci wieści głuchej blakającą się sekularyzację zakonu krzyżackiego uważał jako cios, nad głową chrześcijaństwa w ogóle i Polski w szczególności, naksztalt miecza Damoklesa zawieszony. Nie mylił się—powiemy, jeżeli na zdanie szlachcica tego zapatrywać się zechcemy z punktu widzenia dzisiejszego. Sekularyzacja zakonu krzyżackiego wytworzyła Prusy, te Prusy, które wydały Fryderyka Wielkiego na Polskę i Bismarka na Francję. Dogryzły one do żywego Polsce i Francji. Czy nie dogryzły i chrześcijaństwu?...

Pozostawiając zapytanie to do odpowiedzi tym, których ono interesuje, powiedziec musimy, że szlachcic rację miał nie tylko, co do zapytania tego, ale także i co do tego, które w chwili onej interesowało szczególnie imię panią Pawłową i pannę Magdalene.

Matka i córka, mimo obrachunek przestrzeni i czasu uczyniony przez starostę, spodziewały się powrotu imię pana Lewickiego na święta. Spodziewały się one i dzieci. W ustach ich wyraży: Boże narodzenie, wigilja, wieczerza pańska, opłatki, figi i rodzenki, imię pan Lewicki zlewały się w okrzykach radośnych w jedno, nie odpowiadając harmonijnie nastrojowi poważnemu, do jakiego powód dawał adwent. Starsi pościli, suszyli i rozważali wielką tajemnicę chrześcijaństwa, przyjscie na świat Boga-człowieka; dzieci zaś cieszyły się, myśląc o ce-

Oddziałów rysunkowych jest sześć, a nadto kompozycyjny; do tego zakresu należy modelowanie w glinie, drzeworytnictwo i kaligrafja ozdobna, wreszcie rysunek geometryczny o dwóch kursach.

Prelekcje w roku bieżącym rozpoczęły się z dniem 1 października. Wykłady prowadzą profesorowie instytutu, gimnazjalni, tudzież prywatne osoby. Wykładających w obecnej chwili jest 29, w tej liczbie trzy nauczycielki, wychowanki zakładu.

Od słuchaczek żąda się, aby miały lat 16 skończonych. Wstępnych egzaminów niema, zaś po ukończeniu kursu wymagane są jedynie od osób, co pragną pozyskać dowody uzdolnienia. Do egzaminów dopuszczają się tylko słuchaczki mogące udowodnić, iż na lekcyjach bywały.

Oplata za korzystanie z kursów bardzo jest niewielką. Osoby, nie zapisujące się na stałych słuchaczki, mogą wykupywać pojedyncze bilety.

W ten sposób iniektor muzeum przemysłowego przyszedł z pomocą skuteczną kobietom, szukającym dróg wyższego wykształcenia. Było to podanie ręki tonącym, nad którymi dotąd ubolewano, sięgając się w kreśleniu traktatów o emancypacji, nikt jednak im zbawczej nie wyciągnął dłoni.

Tylko na gruncie rzeczywistego wyrobienia fachowego może być mowa o prawach niewieściech. Udział w społecznej pracy jest najpewniejszą dla nich rękojmią, że przy dystrybucji owoców z niej pominięte nie będą.

Zasługi zakładu już dziś widoczne są. Dawne uczennice zajmują w nim katedry, lub na szerokim świecie na chleb zarabiają. Studja słuchaczek w stawach pozyskiwały medale.

Wymienić należy, iż prócz przedmiotów stałych, kończących się w cyklu jednorocznych lub dwuletnich odczytów, są wykładane przedmioty niestałe rozmaitej treści, obejmujące oderwane działy albo specjalne studja, przeznaczone nie tylko dla stałych uczennic, ale i szerszej publiczności; tu należy historia kościelna, zarysy z rozwoju filozofji, dzieje muzyki itd.

Zakład zabiega o utworzenie funduszu, zapewniającego stały byt instytucji, dotąd istniejącej z dnia na dzień, a która jednakże liczy z górą tysiąc uczennic, co w różnym czasie korzystały w niej ze światła; dosyć powiedzieć, że prelekcji, licząc w to i rysunkowe, odbyło się około 15 tysięcy.

Pozytywne dane, przemawiające za energją przewodniczącą, są tak przekonywające, że, zdaje się, nie potrzeba żadnego argumentu na stwierdzenie użyteczności jego działania. Sympatyczny cel zakładu mówi za siebie, dlatego wykazywać doniosłość jego posłannictwa naszym czytelnikom uważalibymy za zbyteczne.

Szkoda, iż w zacofanych stosunkach tutejszych na polu kształcenia wyższego kobiet, jest to jedyna oaza... oby za jej dobroczynnym wpływem inne rychło powstać mogły!

Ad. N.

remonjach kościelnych, o kolendach, o przysmakach świątecznych, o gościńcach królewieckich.

Myślały o tem także starościna i starościanka, poważniej atoli aniżeli dzieci, z punktu bowiem gospodarskiego i gościnnego. Dla niewiast polskich wystąpienia świąteczne, na Boże narodzenie zwłaszcza i na Wielkanoc, stanowiły rodzaj popisów, pozostających w powinowactwie niejakiem z wystawami dzisiejszemi. W popisach onych wszakże chodziło nie o zyski, ale o coś ważniejszego: o sławę— o dobre imię. Starościnnie chodziło i o coś jeszcze. Z gorliwością przeto całą zajęła się przysposobieniami do wieczerzy pańskiej— do owej uczyt postnej, której nie znają po za granicami Polski i która z tej racji stanowi niejako cechę narodową. Gdzie wieczerzę pańską z postem przyrządzają, tam Polska; gdzie spożywanie onej we zwyczajnie nie jest, albo też, gdzie na stół mięsne podają potrawy, tam nie Polska. Wedle tego łatwo określić etnograficzne granice kraju, interesujące nas w opowiadaniu niniejszem o tyle jeno, o ile w obrębie onych czyniły się przygotowania na ugoszczenie świąteczne imię pana Lewickiego, który do Królewca pojechał. Starościna osobiscie jeździła do Mławy po bakalje i makę pyłowaną, do Przasnysza zaś, a nawet do Działdowa, za granicę, posyłała po ryby, po szczupaki i karpie jak największe, po liny, karasie, okunie, węgorze, mające pod postaciami rozmaitemi występować na stole, na pamiętkę narodzin Chrystusa w stajence sianem okrytym. Z Mławy przywieziono jej szczupaka równo dwa razy od Janka większego. Uradował ją szczupak ów ogromnie. Przeznaczyła go na to, ażeby wystąpił na stół w okazałości całej, we wspanialej zosobu białego szacie, przystrojonej w centki, kółka i figury złociste i rubinowe, ułożone foremnie z marchwi i buraków.

(D. c. n.)

— P. o. prezydenta miasta Warszawy generał-lejtnant Starynkiewicz ma zaszczyt podać do wiadomości publicznej listę osób, które przyjęły obowiązki przewodniczących i delegowanych przy spisie jednodniowym ludności m. Warszawy, mającym się dopełnić 28 stycznia (9 lutego) 1882 r., wraz z wymienieniem n-rów domów, w których ciż delegowani czynności dopełniać będą, a mianowicie:

(Dokończenie. — patrz nr 29.)

W cyrkule X nowoświeckim.

W okręgu spisowym 37. — Przewodniczący Jan Banzemer dr fil. Delegowani: Andrzej Serednicki st. pr. nr 1245a, 1245b, 1246, 1316; Michał Siewruk st. pr. nr 406 do 408/9, 1317 do 1319/20; Juljusz Roesler urz. nr 410, 411, 412a; Józef Skowroński urz. nr 408/9A, 408/9B, 408/9C, 408/9D, 408/9E, 408/9x; Władysław Bohowicz st. un. nr 1312B, 1312A, 1313C, 1313B, 1313A, 1315; Walenty Pawlicki urz. nr 1314; Szymon Sztoczel rzecz. st. nr 1247 do 1252; Antoni Rembieliński st. un. ur 1322 do 1325A, 1341 do 1344, 1345A, 1345B; Oskar Truszkowski urz. nr 1302 do 1308; Aleksander Unierzycki urz. nr 1309 do 1311, 1253, 1254; Jan Złasnowski urz. nr 1258a, 1255 do 1257, 1253A; 1253B, 1253C, 1358A; Juljan Ratyński st. un. nr 1356, 1357, 1357A, 1357B, 1358B, 1359, 1355E; Lucjan Dobrzański urz. 1260, 1260a, 1261 do 1263/4, 1265A, 1265B; Emil Paidlye inż. nr 1289 do 1293; Walery Wróblewski urz. nr 1294, 1296, 1297B, 1297E, 1297C, 1297H; Daniel Obrębski urz. nr 1298A, 1298B, 2881/2, 2888, 1299/300, 1301, 1295; Wacław Stepieński st. un. nr 1389A, 1279D, 2979e, 2979B, 2979A, 2979E, 2979F, 2979G, 2979H; Hipolit Perkowski inż. nr 2979, 2982CI, 2982DH, 2982EG, 2982AF, 2909; Bolesław Lisicki urz. nr 1347d, 1348, 1066c, 1066B, 1066A; Szurich Teodor urz. nr 1066I, 1070 do 1072; Józef Umiński urz. nr 1066S, 1066N, 1067, 1068, 1066k; Roman Rychtarski agron. nr 1076, 412C, 412B, 412E, 412D; Stanisław Ciechowski urz. del. rez., Czesław Grużewski urz. del. rez.

W okręgu spisowym 38. — Przewodniczący Filip Sulimierski redaktor *Wedrowca*. Delegowani: Władysław Zalewski pr. red. *Wedrowca* nr 1066, 1066P, 1066T, 1066w, 1066L, 1066F, 1066M; Bronisław Mayzel ad. prz. nr 1066o, 1066P, 1397 do 1401a i 1328; Feliks Graefe urz. nr 1402b, 1402c, 1402e, 1402d, 1403, 1403a, 1404; Wacław Niemira obyw. nr 408/9P, 408/9O, 408/9, 408/9E, 408/9M, 1326B; Zenon Bartoszewicz urz. nr 1337 do 1340, 1346G; Kazimierz Sulistrowski nr 1346B, 1346C, 1346D, 1346E, 1346H; Bronisław Wysocki st. un. nr 1347A, 1347B, 1347E, 1347F, 1349, 1350; Józef Trojanowski ogr. nr 1350A, 1351B, 1351C, 1352A, 1352B, 1360/1; Andrzej Świętochowski urz. nr 1326A, 1327B, 1331AB, 1332, 1333, 1334A, 1334B; Adam Dobrowolski st. un. nr 1335, 1353, 1362; Antoni Kuberski st. un. nr 1363A, 1363B, 1363C, 1363D, 1364, 1364A, 1365, 1365A; W. Kostrowicki obyw. nr 1336/7 do 1369, 1368A; Leonard Chmielewski st. un. nr 1392, 1559A, 1559B, 1535, 1393, 1518/19; Władysław Kazimierz Zieliński lit. nr 1394, 1395, 1396A, 1396B, 1493A, 1522, 1522A; Michał Chmielewski st. un. nr 1354A, 1354, 1494A, 1494B, 1521, 1495; Remigjusz Czepurkowski st. un. nr 1520A, 1496, 1520, 1493, 1534; Bronisław Chlebowski literat nr 1265C, 1266/7, 1266/7B, 1565A, 1574RS; Sylwester Dawidowicz st. un. nr 1574e, 1574f, 1574g, 1574e, 1547b, 1574a, 1574p; Wacław Romanowski st. un. nr 1574n, 1575a, 1579, 1580a, 1580b, 1581, 1592.

W okręgu spisowym 39. — Przewodniczący Marjan Baraniecki docent uniwersytetu. Delegowani: Józef Wilga st. un. nr 1530 do 1533, 1533A, 1531A; Władysław Sawicki wol. st. un. nr 1560 do 1563 i 1564A; Konrad Krzywicki st. un. nr 1564, 1564B, 1564C, 1566, 1566A, 1566B; Olech Fedorowicz st. un. nr 1567, 1567A, 1574A, 1574F, 1574D; Czesław Zaorski st. un. nr 1574H, 1574I, 1574K, 1574h, 1574M, 1575, 1578A, 1578B; Mieczysław Goldbaum st. un. nr 1576 do 1578; 1576A, 1578C; Władysław Jeziorański st. un. nr 1529, 1565c, 1565D, 1565B, 1354, 1355C, 1355D, 1355H; Leonard Frenkiel st. un. nr 1523 do 1528A, 1529A; Marek Borkowski st. un. nr 1259E, 1260B, 1260C, 1260D; Stanisław Srebrny st. un. 2768AC, 2768B, 2769/70 do 2775; Wiktor Kozłowski st. un. nr 1355G, 1355F, 1258C, 1258B, 1259A, 1259B, 1259C; Daniel Flamm st. un. nr 2776, 2777a, 2777B, 2849/50, 2778, 2780, 2781; Stanisław Paciorkowski st. un. nr 2779; Marcei Komornicki st. un. nr 1313, 2782A, 2782B; Stanisław Nakielski st. un. nr 2783, 2765B, 2766D, 2779; Tomasz Kociatkiewicz st. un. nr 2873, 2874ab; Stefan Florkowski student uniwersytetu nr 2872, 2875c; Władysław Ratałd wol. st. un. nr nr 2876 do 2878; Józef Wolff st. un. nr 2879, 2880; Aleksander John st. un. nr 2883 do 2885; Stanisław Kopernicki st. un. nr 2886, 2892; Wacław Krauze st. un. nr 2887, 2891, 2890ab; Ludwik Krzywicki st. un. nr 2895/6, 2889, 2896; Lzydor Kohn st. un. nr 2893/4, 2890. Delegowani zapasowi i zastępcy w okręgu 39: Józef Kobylński st. un., Czesław Zaorski st. un., Adam Haberfeld st. un., Stefan Winer st. un., Rygobert Jaworski st. un., Zy-

gmunt Wawrzeński st. un., Jakób Fryling st. un., Stefan Goliszewski st. un., Stanisław Rembieliński st. un., Józef Skłodowski st. un., Aleksander Poznański st. un., Władysław Kłokocki st. un., Stanisław Rossman st. un., Artur Popławski st. un.

W okręgu spisowym 40. — Przewodniczący Aleksander Trylski redaktor *Gazety rolniczej*. Delegowani: Teofil Lisowski urz. nr 2838 do 2840, 2846a, 2846b; Wacław Kapliński dr. med. nr 2862/1, 2863/4; Stanisław Rewieński lit. 2846c, 2846d, 2847, 2848, 2851; Stanisław Klicki st. un. nr 2821h, 2785a, 2785b, 2785d, 2785E, 2785c, 2804, 2805b; Józef Lisowski st. nr 2852 do 2854; Franciszek Kijewski st. un. nr 2856 do 2858; Józef Strzeszewski st. un. nr 2859, 2860; Garbowski st. un. nr 2806, 2815, 2816b, 2816a, 2817; Karól Rotkiel st. un. nr 2818, 2820, 2821a, 2821b, 2821c, 2821d; K. Dmochowski st. un. nr 2821, 2821Y, 2821Z, 2821f, 2821g, 2821k, 2822; Ludomir Grendeszyński st. un. nr 2827a, 2828 do 2835; Józef Zieliński st. un. nr 2823, 2824, 2826a, 2826/7; Władysław Jaczyński st. un. nr 2836, 2837, 2841 do 2843; Edward Idźkowski ucz. sz. handl. nr 2897 do 2900 i 2867/8; Tomasz Solman st. un. nr 2901 do 2906, 2909a, 2910a, 2910b; Józef Żymirski współpr. *Gaz. roln.* nr 2908a; Jan Kruszyński ucz. szk. weter. nr 2911/12; Jan Czarnocki st. un. nr 2959, 2960a, 2961, 2964/5; Szymon Klarner st. un. nr 2966/7 do 2972; Adam Piotrowski lit. nr 2973, 2674a, 2974b, 2975, 2976; Łukasz Borkowski st. un. del. rez., Władysław Sekowski st. un. del. rez.

W cyrkule XII pragskim.

W okręgu spisowym 41. — Przewodniczący Henryk Dynowski inspektor szkoły techn. Delegowani: Jan Czepkowski ucz. szk. spec. nr 216a, 217 do 219, 153, 153a; Mieczysław Kwiatkowski urz. nr 153B, 154 do 156/7; Władysław Wielicki pom. nacz. sz. techn. nr 158, 159/60, 277a, 273/4a; Teofil Hoff urz. nr 271 do 276a; Zygmunt Holtz st. un. nr 165, 268, 269, 220 do 222; Włodzimierz Rodziewicz st. un. nr 161/2 do 164 i 172; Klemens Zochowski urz. nr 166, 168, 169a, 169b, 170, 171; Eugenjusz Eysmont urz. 223, 224a, 225 do 229 i 246ab; Zygmunt John urz. nr 231 do 234/5, 231B, 204a; Józef Winnicki ag. tow. ubezp. nr 236 do 242, 238a, 238b, 238c, 238d, 240a; Piotr Nakonieczny wł. domu nr 288, 290; Stanisław Ptak st. un. nr 291, 310, 311, 350, 789, 794, 822, 816; Ignacy Dyski st. un. nr 174 do 177, 174c i 180B; Aleksander Głowacki lit. nr 247 do 251; Ignacy Jakubowicz st. un. nr 251a, 251b, 252 do 254a, 270 i 375E; Wilhelm Jacobsohn nr 243b, 243/4, 254b, 243, 286; Romuald Winnicki del. rez.

W okręgu spisowym 42. — Przewodniczący Aleksander Preuss urz. dr. żel. warsz.-teresp. Delegowani: Kazimierz Waroczewski art. mal. nr 178, 181, 182bc; Lougin Musiałowski urz. 280, 281, 385d, 385c, 385b, 385, 386; Włodzimierz Kokowski st. un. nr 387, 388, 387a, 390; Stanisław Seifman st. un. nr 389, 391, 392, 500; Bronisław Skoczynski st. un. nr 401 do 404; Wojciech Cybulski st. un. nr 405, 408, 409; Kazimierz Jaszowski st. un. nr 8, 184a, 414, 415a, 415d, 415b, 416, 417a, 417b; Zygmunt Jezierski st. un. nr 418a, 418b, 419, 420, 428; Władysław Żebrowski urz. nr 428b, 428, 433, 434, 457, 501, 501a, 528 do 531, 533; Marjan Kruszyński st. un. nr 150 do 152, 184b, 527; Kazimierz Dzwonkowski st. un. nr 147, 149; Jan Słoński urz. nr 205 do 208; August Ferderung obyw. nr 211F, 212a, 212c, 212E, 212/3, 214ab; Sabin Skrobecki st. un. nr 214c, 215e, 215d, 391a; Antoni Witkowski st. un. nr 277a, 278; Paweł Janeczek st. un. nr 275 do 278a, Stanisław Morawski st. un. nr 380, 380a, 381, 381a, 397, 398, 399; Jan Jabłoński st. un. nr. 68, 138a, 141a, 141x, 1419, 142a, 143, 143a, 145; Michał Ciemniowski st. un. nr 750, 751, 760, 761; Kazimierz Biesiekierski st. un. nr 844, 845, 846; Paweł Suligowski st. un. nr 1, 1a, 2, 5, 156a, 203, 204; Bolesław Dunin urz. nr 209, 210, 210ab, 210/3, 211, 211c; Feliks Figurski st. un. del. rez., Edward Nowojewski st. un. del. rezerwowy.

— *Sprostowanie.* — W numerze 29 *Kurjera* w liście osób biorących udział przy spisie jednodniowym w okręgu spisowym 20, w miejsce przewodniczącego p. Władysława Gałatnickiego adw. przys., przyjął obowiązki przewodniczącego p. Stanisław Poll inżynier-technolog — i w tymże okręgu nazwisko delegowanego „Hermelit“ winno być „Hermelin.“ W okręgu 29, w miejsce nazwiska delegowanego „Krotkiewicz“, ma być „Krotkiewski“ i położenie społeczne delegowanego Kowalewskiego „st. un.“ ma być „b. obyw. ziemski.“

W numerze 30 *Kurjera* w tejże liście opuszczono: „Aleksander Bronikowski urz. nr 1610 do 1613, 1587, 1614B; — Maurycy Hryszkiewicz obyw. ziem. nr 1588/9, 1590, 1590a, 1630.“

W tymże numerze po nazwisku p. Leonida Meszeticza, delegata okręgu 34-go, opuszczono: „uczeń szkoły handlowej.“

Teatr.

—B— Na jednym z cementarzów paryskich, nie pomnę już za którym, w samotnym i od tłumy u-

marłych odsuniętym zakątku, jest nagrobek zatrzymujący uwagę przechodnią prostotą pomysłu i wdziękiem wykonania.

Zaplakane dziewczę, wyrzeźbione dłutem zdolnego snycerza, stoi z podniesioną ręką nad kamienną płytą i sypie na nią kwiaty.

Na płycie wyryte jest nazwisko Henryka Murgera, poety dzielnicy łacińskiej Paryża, wieszczą studentów, gryzetek, życia na wiarę i kardynalnej jego instytucji... niby-małżeństwa.

Przez pewien czas po śmierci Murgera, wielbiciele i wielbiciele, tego sympatycznego talentu zdobili grób swego śpiewaka świeżym kwieciami... Potem wonnych wieńców i bukietów było coraz mniej... a dziś na głazie pokrywającym popioły poety leży tylko parę kamiennych kwiatków, porzuconych ręką dziewczęcia płaczącego łąz w kamień zastygła.

Historja tego nagrobka, to dzieje pewnych ideałów życiowych w poezji francuskiej, które wyszedłszy z pewnego układu stosunków społecznych i wyrodziwszy się z faktów, usiłowały zdobyć sobie uprawienie drogą poezji, filozofji społecznej, a nawet oparły się o prawodawstwo.

Bo ten ideał „wolnej miłości“, szukającej utrwalenia poza węzłami społecznymi w życiu na wiarę, w tak zwanem „niby-małżeństwie“, ma związek zarazem z tem wszystkim, co stanowi podstawę społeczeństw, jak i z tem co go trapi straszniemi nierozstrzygnięciami dotąd wątpliwościami; z bytem rodziny, ze sprawą rehabilitacji upadłej kobiety, z nierozważnością małżeństwa... z rozwodem.

Kiedy Beranger z kieliszkiem w ręku śpiewał na swoim poddaszu pełne życia strofy o miłośkach z Lizeta, kiedy Murger kreślił przyjemną prozą sceny z życia, które nie chciało mieć trosk jak gdyby nie miało mieć jutra, nie myślał zapewne ani ten stary wyłysiały student, ani ten wąty o bladym uśmiechu poeta, że te strofy upajające jak wino szampańskie, że te rozdziały wkładające się do serca poezją łagodnej melancholji tyle kiedyś poważnych kwestyj poruszają, że samo życie, ułożywszy się chwilowo według tych zadrukowanych stronnic, coraz nowe w tym kierunku przybierać będzie formy.

Już Alfred de Musset ubolewa w „Zwierzeniach dziecięcia wieku“ nad stopniowem znikaniem gryzетки, nad rozluźnianiem się dobrowolnych, bez udziału społeczeństwa zawieranych związków „życia na wiarę“ pod rozkładowem, upadającym działaniem pieniędzy.

Na miejsce gryzетки występuje loretka, zajmująca już samoistnie oddzielną Paryża dzielnicę; stopniowo rozszerza się ta dzielnica we wszystkie strony stolicy, aż stwarza ona półświat, którego odkrywcą, tłumaczem jest Dumas młodszy.

Mieszkańcy tej nowej części świata w geografii paryskiej przybierają coraz to inne nazwy, nikczemnieją coraz bardziej; ale pod zmiennymi formami, pod wzrastającym spodleniem, rzecz w gruncie pozostaje ta sama; upadła kobieta, możność lub niemożność odrodzenia się jej przez miłość, stosunek jej do prawidłowej rodziny, a zatem temat zawsze ponętny dla poety szukającego pereł nawet w błocie i znajdującego je przy pomocy talentu Wiktora Hugo lub Aleksandra Dumasa.

Pod osłoną wielkich nazwisk, pod hasłem wygłoszonym w „Damie kamelkowej“, w „Nedznikach“ powstaje cała literatura półświata, zaludniona mniej więcej niebezpiecznemi, mniej więcej żalującemi Magdalenami; pisarze z silniejszymi lub słabszemi talentami szeregują się w dwa obozy: jedni bronią praw zagrozonej rodziny, inni adwokatują za prawami upadłych do poprawy i odrodzenia; obie strony w tej polemice powieściowej i scenicznej unoszą się gorliwemi zapędami aż do niesprawiedliwości, a życie tymczasem idzie swoją koleją i z pod namiętych tyrad książkowych, z pośród efektów teatralnych lub rozpraw filozoficznych wydobywa zawsze jedną i żywą kwestję: czy upadła kobieta może tak odrodzić się przez miłość, aby zdobyła sobie pod dachem ucziwej rodziny zapomnienie przeszłości?

W dzisiejszym stanie społeczeństw, przy coraz ściślejszem zbliżaniu się wszystkich warstw towarzyskich, jest to już nie specjalnie francuska, ale ogólnie europejska kwestja i dla tego dziwić się nie trzeba, jeżeli ją podnoszą poeci tak zdrowo, jasno, pogodnie na świat patrzący jak Pailleron.

Takie spojrzenie potrzebne jest tam właśnie, gdzie tendencja w jednym lub w drugim kierunku tak nagromadziła światła i cienie, tak je z sobą poplątała, że się już w tem fałszywym oświetleniu sam przedmiot niewyraźnie przedstawia.

Wprowadzając na scenę temat tak drażliwy, takiej w pisarzu wymagający sprawiedliwości, Pailleron czuł, że więcej tu jeszcze niż gdzie indziej trzeba być szczerym, że bolesna walka rodziny jawnej, u-

czyć się musi między ludźmi dobrej wiary, jeżeli rozstrzygnięcie kwestji ma być choć na jeden krok posunięte, że nie szukając ani samej szlachetności po jednej stronie, ani samej ohydy po drugiej, trzeba z samej sytuacji, wytworzonej między samymi uczciwymi ludźmi, wydobyć wymowną naukę życiową.

Na takim gruncie postawiona jest kwestja w komedji czteroaktowej wierszem p. t. „Niby-małżeństwa“ (*Les faux ménages*).

W pierwszym akcie jesteśmy wśród cichej, uczciwej, prowincjonalnej rodziny. Matka gra w karty z księdzem kapłanem, syn oparty o fortepian słucha słodkiej melodji płynącej z pod palców młodziutkiej kuzynki. Od czasu do czasu matka spogląda ku sličnej parze z wiara, że ziści się tajone jej pragnienie, że ją wkrótce na drogę wspólnego życia pobłogosławi.

I dlaczegożby tak nie miała myśleć? wychowała kochane dziecko pod własnym i światobliwego człowieka kierunkiem zdala od pokus świata.

On pewno kocha kuzynkę... nawet go matka wprost o to zapytuje, a choć odbiera wahającą odpowiedź, choć syn wyznawszy że kocha nie powiedział kogo, matka tak jest swego pewna, że rozrządza sercem swego dziecka, oddaje je bez obawy swej siostrzenicy, a upojona szczęściem dziewczęcia nakłania ją do przymierzenia ślubnego stroju.

Przybycie brata zaimprovizowanej narzeczonej rozwiewa złudzenia.

Zna on życie, zna Paryż i wie, że ten, którego siostrze za męża przeznaczono, wplątany jest od roku bez ratunku w jeden z tych związków zwanych niby-małżeństwa, w którym szafuje wszystkimi skarbnami młodzięczego uczucia.

W matkę nieświadoma życia uderza piorun; nie chce wierzyć, a uwierzywszy postanawia powagą macierzyńską wnieść nieprzebrana przegrodę między synem, a uzurpatorką praw rodzinnych. Tymczasem ugodzona w samo serce narzeczone, ślaniając się pod ciosem zdejmując drżącą ręką wianek mirtowy.

Została wdowa, nie wszedłszy na stopnie ołtarza.

Cały ten akt jest małym arcydziełem poezji łagodnej, pełnej ciepła i pogody: uczucia w nim przemawiają językiem prostym, dyskretnym, a pięknym w swojej uczciwej szczerości—więcej z tych kilku scen atmosfera moralnego zdrowia.

W drugim akcie widz poznaje przemęcane, że się tak wyrażę, ognisko domowe.

Rozniecił je traf, podtrzymuje pomyłka biorąca złudzenia za obowiązki.

Nieszczęsna, która nie wiedząc o tem zakłóciła spokój, zburzyła szczęście rodziny, kocha istotnie i do tej miłości kępuje się jak do ostatniej deski ocalenia; ten, który ją dźwignął z upadku, przywiązał się może więcej do przedsięwziętego dzieła rehabilitacji, aniżeli do odradzającej się przez miłość istoty...

Cały stosunek tych dwojga ludzi związanych niby-małżeństwem jest może poprostu fatalnym nieporozumieniem: ona wierzy że przeszłość wymazała z życia, on wierzy, że o przeszłości zapomni.

Na tę najprawdziwszą treść nieprawidłowego związku, poeta szczególnie jasno zwrócił spojrzenie: mimo szczerości, mimo dobrą wiarę, mimo uczciwe, nawet szlachetne unięsienia odzywające się z każdego słowa biednego, nielegalnego stadła, widz czuje, że to wszystko himera bez jutra, że jedno zetknięcie się jawne, otwarte z wymaganiami życia, z normalnymi jego stosunkami wystarcza do obalenia tych zamków na lodzie.

Bezstronność autora, jego dar wydobywania poezji ze wszystkiego, co prawdziwie z serca pochodzi, czyni prawdę tego obrazu jeszcze bardziej przekonującą... Poeta nie cofa się przed jego smiesznościami i smutnymi stronami i przesunawszy przed oczyma widza kilka okazów niby-małżeństw, bez nacisku, bez jaskrawości nie daje mu zapomnieć gdzie jesteśmy.

Pozorną sielankę niby-małżeństwa zmienia na dramat ukazanie się matki dopominającej się oswego syna.

Scen podobnych nadużyto w tego rodzaju literaturze do przesytu; matki, żony, siostry przestępujące nieczyste progi dla uratowania synów, mężów, braci dostarczyły już dramaturgom mnóstwo efektów teatralnych: nie pamiętam jednak sceny tak umiarkowanej a przytem tak jedrnie i silnie traktowanej.

Matka jest zimna, surowa bez okrucieństwa; kochanka syna upokarza się z boleścią, ze skrucną, ale i z pewną godnością; obie określają wzajemną w tej sytuacji pozycję bez deklamacji, bez frazesów; w tem co każda mówi niema ani jednego wyrazu zawiele; matka domaga się czego ma prawo żądać, dziewczyna prosi o co musi prosić, dopóki tej dotkliwej walki nie przeważa wejście syna.

To wejście rysuje wzajemny trzech osób stosunek jeszcze wyraźniej i ostrzej.

Kto ustąpi, matka, syn czy kochanka?

Tu Pailleron rozwiązuje sytuację oryginalnym i głęboko psychologicznym rysem.

Ta matka, nieznająca ani atmosfery w którą wstąpiła, ani natury uczuć z którymi ma do czynienia, odgaduje instynktom, że tylko zetknięcie z życiem rzeczywistym otworzy synowi oczy na jego szlachetne złudzenia i przyjmuje proponowaną przez syna próbę: poznanie pod własnym dachem tej, którą syn przy ognisku domowym posadzić pragnie — a przyjmuje nie jak pani Auberoj Dumasa pod wpływem wyrozumowanych doktryn, ale powodowana miłością dla dziecka i jasnowidzenia macierzyńskiego, którego nieomyślność okaże się niezbiecie w trzecim akcie.

Ten trzeci akt, to właściwie dopiero postawienie kwestji otwarte, szczerze, uczciwe, bez gniewu, namietności i uprzedzeń.

Oto, zdaje się mówić Pailleron, pokazałem wam dwa światy odrębną atmosferą, uczuciami, skłonnościami, prawami i obowiązkami; jeden z nich chce się wedrzeć w granice drugiego—zobaczmy jak to będzie wyglądać.

I smutnie to wygląda.

Na pozór tak samo jak od początku.

Matka gra w karty z księdzem kapłanem, te same osoby snują się po pokoju, tylko serca inaczej w nim biją — bo tam oto pod ścianą siedzi intruz, biedna schyłona nad haftem istota, badająca trwożnym okiem dlaczego do niej nie mówią, a drżąc kiedy do niej kto przemówi; a dalej syn dostrzegający intencję obelgi w każdym spojrzeniu skierowanym ku nieszczęśliwej, w każdym rzuceniem do niej słówku, a jeszcze dalej wydziedziczona z miłości czysta dziewczyna patrzy na to wszystko, nie rozumiejąc wielu rzeczy, a bolejąc nad tem co rozumie.

Wszyscy na pozór spokojni, wszyscy cierpią niewysłowione tortury.

A najsroższym, choć nieświadomym katem przegarniętej na próbę dziewczyny jest właśnie to naiwne dziecko, narzucające jej mimowoli i wiedzy swoją czystość i niewinność, szarpiące watał dłońmi najboleśniejsze struny jej duszy, odstaniające przed upadłą anielskie serce, spowiadające się ze wzgardzonej miłości i z poniesionej dla szczęścia ukochanego ofiary.

Kobieta złamana życiem dowiadyuje się od dziecka, że miłość prawdziwa żyje ofiarą i poświęceniem i w poświęceniu dostrzega jedyną drogę do wyjścia z położenia, które jej się dotychczas bez wyjścia przedstawiało. Więc opuszcza dom, w którym dla niej niema miejsca.

Na tem mógłby skończyć się dramat, bo prawdopodobnie życie takby go zakończyło. Pailleron dorobił czwarty akt, jak gdyby, postawiwszy tak świetnie kwestję, kuśił się o rozwiązanie, co się na teraz rozwiązać nie da.

Rozwiązaniem ma być przykład rzucony na szalę sytuacji i mający ostatecznie skłonić marnotrawnego syna do powrotu pod dach rodzinny.

Między stadłami praktykującymi niby-małżeństwo jest jedno, które autor spośród innych wyróżnił.

Typem w tem stadle jest wystygły, zużyty cynik, niegdys bogaty arystokrata, dziś sponiewierany sceptyk, spoglądający z rodzajem obojętności na własny upadek.

Jest to ojciec młodzięca, zbieg z domowego ogniska, ciągnący kule sztucznej rodziny, do której ma obrzydzenie, a od której uciec niema już do kogo.

W ostatniej chwili ten ojciec spowiada się publicznie z win swoich i wskazuje wobec syna na siebie jako na wcielenie przyszłości, która go czeka w niby-małżeństwie.

Ten czwarty akt psuje nieco harmonję całości dla akcji nie jest koniecznym potrzebny, w budowie sztuki grzeszy nieprawdopodobieństwem sytuacji, która w domu upadłej dziewczyny sprowadza bez usprawiedliwienia wszystkie działające w dramacie osoby, nie wyjmując nawet niewinnej i czystej narzeczonej bohaterki — w stosunku wreszcie do idei sprawiedliwości jest rodzajem okrucieństwa ze strony autora, który każe bohaterce oczyszczonej już poświęceniem i ofiarą słuchać potępiającego wyroku skruszonego rozpustnika.

Ale widocznie że wymagania zakończeń scenicznych ciężą despotycznie nad największymi talentami — więc ten czwarty akt, słabszy od trzech poprzednich, nie przeszkodzi publiczności lubować się pięknosciami jednego z najlepszych utworów nowoczesnego repertuaru.

„Niby-małżeństwa“ grane były wogóle starannie.

Panna Chraszczevska bardzo dobrze uchwyciła zasadniczy ton roli i w spokojnych sytuacjach była

zupełnie na swoim miejscu; w wybuchach przydałoby się więcej umiarkowania.

Pan Ładnowski znów w silniejszych chwilach nie miał dostatecznego zasobu ciepła — choć wogóle dykcja jego była wystudjowana.

Królikowski dał charakterowi przedstawionej postaci podkład nieco za liryczny w drugim akcie, który zyskałby wiele gdyby był zimniej i sceptycznie traktowany, tembardziej że następne akty dają artyście dostateczną sposobność do lirycznego i dramatycznego nastroju, który głębokie na publiczności robi wrażenie.

Panna Wiśnowska ładnie opracowała sympatyczną postać naiwnego dziewczęcia.

Pani Rakiewiczowa była matką pełną powagi i taktu; pan Tatarakiewicz, lektor, swobodnie zagrał parę scen stanowiących dość bładą rolę.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Po porozumieniu właściwych władz polecono zostało, aby sprawy o opuszczenie kraju i wyjazd za granicę bez paszportu wytaczane były przeciw osobom nieobecnym dopiero wtedy, gdy osiągnięte zostanie ostateczne i zupełne przekonanie, że osoby te w istocie żyją i zamieszkują za granicą kraju. Rozporządzenie to wydane zostało z powodu, iż zdarzało się nieraz, iż sprawy podobnego rodzaju wytaczane były przeciw osobom które albo pomarły, albo też przeszły na mieszkanie do innego cyrkułu bez wymeldowania się, albo też wyjechały na prowincję bez paszportu, jednym słowem przeciw takim, które nigdy za granicę nie wyjeżdżały.

— Ministerjum finansów otrzymało, jak donoszą *Mosk. wiad.*, podanie głównej dyrekcji Towarzystwa wzajemnego kredytu ziemskiego w Królestwie polskim: a) o zmianę prawideł szacunku majątków, na które brana jest pożyczka od Towarzystwa, w tym duchu, iżby zamiast dobrowolnego oszacowania, opartego na podatku gruntowym, oznaczenie wartości majątków opierało się na rzeczywiście praktykowanych cenach ziemi w danej miejscowości, przy zestawieniu opłaty dzierżawnej i dochodów za pewną liczbę ubiegłych lat, przyczem dobroć gruntu powinna być brana na uwagę; i b) ażeby taksatorzy Towarzystwa, spełniający dotychczas swoje obowiązki bezpłatnie, na przyszłość pobierali oznaczone taką wynagrodzenie za każde dokonane obliczenie wartości i byli wyznaczani pod przysięgą przez władze miejscowe.

— Według gazet petersburskich, wydatek na emerytury i stałe zasiłki dla urzędników wszystkich wydziałów zwiększone zostaną w roku bieżącym o rs. 300,000, a zatem dosięgną cyfry rs. 21 milionów.

— P. oberpolicmajster dowiedziawszy się, iż niektórzy właściciele lub rzadcy domów pozwalają sobie umyślnie ukrywać osoby poszukiwane przez policję i dają fałszywe objaśnienia, że osoby owe wyprowadziły się bez wymeldowania lub weale nie mieszkają, polecił, aby w razie wykrycia takiego przestępstwa winni pociągani byli natychmiast do odpowiedzialności. Rzadcy zaś domów, którzyby się okazali winnymi, mają być niezależnie od pociągnięcia do odpowiedzialności przedstawiani do uwolnienia od zawiadywania domami.

— Na Pradze na ulicy Wołowej, w miejscu gdzie dawniej mieścił się targ na bydło rogate, postanowiono z obu stron szerokiej tej ulicy urządzić aleje drzewami wysadzone. W tym celu wykopańto doly dla posadzenia drzew, że jednak zewnętrzne warstwy ziemi przesiąknięte były nawozem, przeto koniecznym było pozostawić doly te otwartymi przez zimę dla usunięcia nadmiaru organicznych przymieszek. Tymczasem rozmaite osoby, widząc na dnie tych dolów glinę i piasek, poczęły kopać doly głębiej i glinę owa zabierać. Obecnie polecono policji roztoczyć nadzór i opiekę nad temi dolami, które z rozpoczęciem wiosny zamknięte zostaną po zasadzeniu drzewek.

— Ruch ludności m. Warszawy w ciągu tygodnia od 22-go do 28-go stycznia r. b. Urodziło się: chłopców 174, dziewcząt 181, razem 355 (więcej o 109 niż w tygodniu poprzedzającym). W tej liczbie nieślubnych: chłopców 24, dziewcząt 26, razem 50 (więcej o 9 niż w tygodniu poprzednim). Noworodków martwych było 13 (chłopców 6, dziewcząt 7). Co do religji: katolickiej 186, prawosławnej 9, ewangelicko-augsburskiej 14, ewangelicko-reformowanej 1, wyznania mojżeszowego 145. Zmarło zaś: mężczyzn 136, kobiet 115, razem 251 (mniej o 7 niż w tygodniu poprzednim). Zprzyjeźdnych zakończyło życie 7 mężczyzn. Dzieci do lat pięciu zmarło: chłopców 71, dziewcząt 68, razem 139 (mniej o 1 niż w tygodniu ubiegłym). Najwięcej zmarło w cyrkułe VIII—54, najmniej w cyrkułe XII—12. Głównymi chorobami po-

wodującymi śmierć były: ospa 43, suchoty płuc 29, zapalenie oskrzeli i płuc 24, niezbyt kiszek 18, płonica (szkarlatyna) 12, uwiąd schyłkowy 11, błonica i dławiec 10, tyfus brzusny 8, choroby organiczne serca 5, zapalenie nerek 4. Samobójstwo zdarzyło się 2 razy (u mężczyzn). W tymże czasie zawarto związków małżeńskich 116 (więcej o 43 niż w tygodniu poprzedzającym), mianowicie: w kościele katolickim 87, prawosławnym 3, ewangelicko-augsburskim 7, wyznania mojżeszowego 19.

= W ciągu tygodnia od 22-go do 28-go stycznia r. b. dostawiono na targ prazki w ogóle 1,601 sztuk bydła (więcej o 407 niż w tygodniu poprzedzającym), mianowicie: bydła stepowego: wołów 1,317, krów 3; bydła miejscowego: wołów 183, krów 98. Z bydła stepowego sprzedano rzeźnikom warszawskim wołów 1,096; na prowincję: wołów 221, krów 3. Z bydła miejscowego sprzedano rzeźnikom warszawskim: wołów 37, krów 3; na prowincję: wołów 114, krów 53. Pozostało niesprzedanych z bydła miejscowego wołów 2, krów 4. Krów dojnych było 38 (więcej o 5 niż w tygodniu poprzednim). Przypędzono wieprzów 3,000 (więcej o 300 niż w tygodniu poprzednim), z czego sprzedano do Prus i na prowincję 1,600, cieląt 1,200 (więcej o 20 niż w tygodniu poprzednim). Przewieziono przez rogatki mięsa wołowego 4,328 pudów, wieprzowego 140, baraniego 3, cielęcogo 361, razem 4,832 pudów (więcej o 267 niż w tygodniu ubiegłym). Mięso wołowe płacono za funt po kop. 14, cielęcę po kop. 16 (drożej o 1/2 kop. niż w tygodniu poprzednim). Funta chleba razowego kosztował 3 kop., psyłowego 4 1/2 kop., bułek zwyczajnych 8 kop., lepszych 10 kop. Szażeń sześcienny drzewa twardego sprzedawano po rs. 17, miękkiemu po rs. 15. Za czwartek węgla kamiennego żądano rs. 1 kop. 67 1/2 i rs. 1 kop. 55.

= Towarzystwo akcyjne Lilpop, Rau i Loewenstein złożyło na ręce p. oberpolicmajstra sumę rs. 150 na nagrody strażakom za energiczny ratunek przy pożarze w zabudowaniach towarzystwa na Soleu w d. 31 grudnia r. z. wynikłym.

= Od dnia 16-go do 31-go stycznia r. b. przewieziono drogą żelazną warszawsko-wiedeńską i bydgoską, dostarczonego z Cesarstwa i Królestwa zboża w ilościach następujących: pszenicy pudów 8,737, żyta pudów 35,990, jęczmienia pudów 1,830, owsa pudów 59,000, grochu pudów 3,050, gryki pudów 610, kaszy gryczanej pudów 610, siemienia lnianego pudów 21,960, kukurydzy pudów 18,910, kaszy jęczmiennej pudów 1,220, maki żytniej pudów 3,660. Do Szwajcarii i Austrii: pszenicy pudów 830, żyta pudów 2,440. Do Prus przez stację Aleksandrów: pszenicy pudów 10,980, żyta pudów 15,250, owsa pudów 3,660, grochu pudów 1,220. Do wszystkich stacyj drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej dowieziono rozmaitych towarów i węgla pudów 4,862,749, wysłano pudów 4,857,341. Do stacyj drogi warszawsko-bydgoskiej dowieziono pudów 286,120, wysłano pudów 271,108. Do Warszawy z kolei warszawsko-wiedeńskiej przybyło osób 14,250, wyjechało osób 12,220. Z drogi bydgoskiej przybyło osób 2,352, wyjechało 1,954. W powyższych liczbach mieszczą się pasażerowie podróżujący pociągami roboczymi, któremi z obu dróg przybyło do Warszawy osób 3,744, wyjechało osób 2,898.

= Droga żelazna nadwiślańska i obwodowa miała w grudniu r. z. dochodu rs. 302,419 kop. 59, a zatem dochód był większy o rs. 78,161 kop. 18 niż w tym samym miesiącu 1880 roku; całoroczny dochód wspomnianych dróg w 1881 roku dał rs. 2,818,113 k. 37, czyli że zwiększył się o rs. 352,147 kop. 69 w stosunku do roku 1880.

= Zarząd drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej zawiadania, iż weszła w życie taryfa dla zboża, ziarna strączkowego, nasion oleistych i kaszy wysyłanych z niektórych stacyj drogi żelaznej moskiewsko-kurskiej do stacyj kolei warszawsko-terespolskiej, Terespol i Warszawa terespolska; równocześnie straciła moc obowiązująca taryfa z dnia 27-go sierpnia roku ubiegłego.

= Wiedeńska katastrofa w Ringteatrze i straszny wypadek w kościele świetokrzyskim zwróciły szczególniejszą uwagę na budynki teatralne i kościelne. Wszystkie tego rodzaju gmachy w Królestwie Polskiem będą troskliwie zbadane przez odpowiednie władze. O rezultacie rewizyj gubernatorzy obowiązani są złożyć sprawozdania Głównemu naczelnikowi kraju, dołączając do takowych swoje uwagi odnośnie do środków, mających się przedsięwziąć celem zabezpieczenia publiczności w tego rodzaju budynkach.

= W roku bieżącym, podobnie jak lat zeszłych, ogród Saski otrzyma ozdobne latarnie. Istniejące obecnie stare drewniane słupki z lampkami zamienione będą na nowe, ozdobne z żelaza słupy z dwoma kandelabrami, które zamówione zostały

ły w fabryce miejscowej; same zaś lampy z przy należnościami będą sprowadzone z fabryki Chabriet Jean w Paryżu.

= Komisja, wydelegowana do zbadania kościołów warszawskich, o ile one odpowiadają warunkom bezpieczeństwa na wypadek popochoi spowodowanego pożarem lub t. p. przyczynami, ukończyła już swoje zadanie. Komisja, uznając przerobienie drzwi w ten sposób, aby się otwierały na zewnątrz, za kosztowne, poleciła, aby drzwi w czasie nabożeństw uroczystych stały otworem. Oprócz tego postanowionem zostało przywrócenie szwajcarów kościelnych. W kościele świetokrzyskim przywrócone ma być wejście od strony zakrystyi. Pod względem ilości drzwi najlepiej jest uposażony kościół Wszystkich Świętych na Grzybowie.

= Dnia 15-go b. m., we środę, o godzinie 7-ej wieczorem, w gmachu giełdowym, odbędzie się ogólne posiedzenie przedstawicieli kasy pożyczkowej przemysłowców warszawskich; na porządku dziennym jest roczne sprawozdanie i bilans rachunków za rok ubiegły.

= Latarnie miejskie zapalane być winny obecnie o wpół do szóstej godziny wieczorem, a gaszone o szóstej rano.

= W tych dniach na konferencji u jednego z przewodniczących w okręgu jednodniowego spisu ludności, dwudziestu pięciu delegowanych, prawie jednozgodnie przyjęło wniosek, iżby przeznaczone dla nich wynagrodzenie obrócone zostało w dwóch częściach na opłatę wpisu za niezamożnych uczniów szkół, trzecia zaś część obrócona, być ma na zwiększenie funduszu na pomnik Mickiewicza.

= Z teatru i muzyki.
* Dziś p. Helena Modrzejewska występuje po raz drugi w „Fru-Fru”.
Abonament B, nr 4.
* W pierwszej połowie postu p. Aleksander Michałowski, utalentowany pianista, występuje z koncertem.

= Ze sztuki.
* Svelozor pomieszcza rycinę z obrazu Gryglewskiego „Na tangu”.
Przegląd malarzki—drzeworyt Wiśniewskiego „Paniecznik”, oraz pyszną rycinę podług obrazu Makarta, przedstawiającą „Damę średniowieczną”, rytowaną przez pannę Chelmińską.

= Prośba.
Z dniem 1-ym kwietnia r. b. otwarty zostanie piąty oddział dla cyrkułu 7-go.
Sekcja kas pożyczkowych zwraca się do szanownych właścicieli domów z prośbą, czyby który z nich nie zechciał ofiarować mieszkania na pomieszczenie kasy.

Mieszkanie to powinno się składać z dwóch pokoi i kuchni, jeżeli można na parterze lub pierwszym piętrze.
Dotąd dzięki ofiarności pp. Hugo Neumana i Kurdanowskiego dwie kasy korzystają z bezpłatnego lokalu.

= Dla kas pożyczkowych.
Z koncertu p. D. Sławiańskiego na rzecz kas pożyczkowych p. Sławiański złożył 20% czystego dochodu w ilości 86 rs.
Sumę powyższą przesłano Towarzystwu dobroczynności.

= Merkury.
Ze sprawozdania stowarzyszenia, spożywczego „Merkury” za czas od 1 lipca do 31 grudnia r. z. podajemy następujące ważniejsze wiadomości. W wspomnianem półroczu przybyło członków 76, uchyło 19, pozostało 1670. Przychód z zysku na towarach, ze sprzedaży hurtowej, z rabatów i procentów uczył rs. 10,407 kop. 98, rozchód rs. 7701 kop. 27, czysty zysk rs. 2706 k. 65. W 7 sklepach i hurtowo sprzedano towarów za rs. 108,581 czyli za 13,100 więcej niż w półroczu poprzednim. W dniu 1 lipca znajdowało się towarów w składzie głównym za rs. 6545 k. 42, w sklepach za rs. 17,374 k. 97, zakupiono w półroczu za rs. 105,294 k. 12, razem za rs. 129,214 k. 51. Najwięcej sprzedano: cukru za rs. 42,200, masła za rs. 14,800, pieczywa za rs. 10,800, maki i kaszy za rs. 8700. Zarząd stowarzyszenia, wykazawszy czysty zysk w sumie rs. 2706 kop. 65, projektuje podzielić go w następujący sposób: dla agenta handlowego rs. 101 k. 55, tantjema dla zarządu, kom. rewizyjnej i kantoru rs. 716 k. 40, 2% dywidendy od wypuszczonej marek rs. 1480, na kapitał zarezerwowany rs. 250, do dyspozycji zarządu rs. 158 k. 70.
Biblioteka stowarzyszenia posiada dzieł 150 w 240 tomach.
W ogóle zysk w porównaniu z pierwszym półroczem r. z. zwiększył się o rs. 698 k. 55.

= Album malarzów polskich.
Wczoraj nadeszło na ręce nasze z Monachjum album tutejszej polskiej kolonji artystycznej, które malarze nasi, pragnąc złożyć świadectwo żywego odczucia spraw krajowych, wykonali zbiorową pracą „dla ofiar w kościele św. Krzyża”.
Na piękną tę wiązanke kwiatów artystycznych złożyło się 28 malarzy monachijskich.
Na czele ich szeregu zapisali swoje imiona najcenniejsi obecnie z pracujących tam artystów, jak Brandt, Chelmiński Jan, Kowalski Alfred, Kozakiewicz A., Łoś Włodzimierz, Streitt Fr., Świeszewski Aleks., Szerner Wł. i inni.
Album składa się z trzydziestu kilku kartonów, na których naklejono większe i mniejsze datki talentu.

Prace wykonane zostały przeważnie kredką, piórkiem i ołówkiem, parę jest także akwarel. Najcenniejszymi są liczne studia typowych głów, jako to: Stanisława Lenca „Wróżbiarka”; nader charakterystycznie pomyslna figura staruszki, wróżącej z rąk dziewczynie, staranna i troskliwie wykończona robota piórkowa; Antoniego Kozakiewicza „Żyd”, technący prawdą typu i prostotą pomysłu; Aleksandra Regulskiego „Głowa starca”, pełna wyrazu i delikatnego wykonania ołówkiem; Wł. Hirszla „Głowa” kredką; W. Szymanowskiego zajmująca naturalnym wyrazem „Głowa modlącej się kobiety”; Lucjana Wedrychowskiego dwa wdzięczne studia głów.

Józef Brandt dał technącego polotem ogniem „Husarza w ataku”, na koniu pełnym temperamentu. Jan Chelmiński złożył akwarelę, wyobrażającą jeźdźca stojącego na widoku wśród zimowego krajobrazu; Wł. Łoś dał rysunek z motywów ukraińskich, także kozacko-militarnej treści.

Krajobrazy ofiarowali Roman Kochanowski, Aleksander Świeszewski i Alfred Kowalski. Tego ostatniego „Sarny w lesie” wykonane ze szczególną precyzją i wiernym charakterem.

Parę znajdujemy także zajmujących scen rodzajowych, jakoto: J. Makarewicza ołówkowy „Smigus”, Fr. Ejsmonda „Pogorzelsko” i najlepszy śpiący rzemieślnik Żukotyńskiego.

Na szczególną uwagę zasłużyły prace: J. Wodzińskiego piórkowa robota, przedstawiająca z prawdą wyrazu i serdecznym wdziękiem rodziców przytulających się czule spowitemu w pieluszkach dziecięciu, tudzież Fr. Streitta „Dziewczyna z wiankiem żalobnym”.

Dzikiem a zmysłowej fantazji Deskura nie mogliśmy wyrozumieć.
Piękne to album monachijskie ukaże się na wystawie Ungra, gdzie będzie szukało nabywcy, aby odpowiedzieć swojemu filantropijnemu przeznaczeniu.

= Zamach samobójczy.
Na Wróblej, pod nr. 6, Piotr I., drukarz, lat 72 liczący, sprykszywszy sobie długie a niezbyt wesołe życie, postanowił je sobie odebrać.

Wczoraj więc, wzięwszy duży ostry nóż, zadał sobie nim dwie głębokie rany w lewy bok w bliskości serca.
Rannego odwieziono do szpitala Dzieciątka Jezus. Stan jego zdrowia jest bardzo groźny i mało jest nadziei uratowania go.

= Na linii drogi żelaznej.
W nocy z 4-go na 5-ty b. m., pod stacją Łowiczem, na drodze bydgoskiej, kilku niewiadomych złoczyńców napadło na domek dróżnika, żądając pieniędzy.

Gdy napadnięty tłumaczył się, że takowych nie ma, napastnicy, przetrząsnawszy całe mieszkanie od dołu do góry i nie znalazwszy pieniędzy, pierzchneli.

Dokąd niewiadomo.
W domku pozostał dróżnik pobity.
W dniu 2 b. m., na stacji Kowel, kolei nadwiślańskiej, zwrótniczy teje stacyi, Jan Malinowski, wracając ze służby do domu, czerniąc się wchodzącego pociągu, potknął się, a nasi. piłe upadł pod koła.

Biedak stracił prawą rękę.
Prócz tego został ranny niebezpiecznie w głowę. Malinowski, pomimo natychmiastowej pomocy lekarskiej, pozostaje bez nadziei życia.

= Dwie zbrodnie.
Przed kilku dniami, w lesie Tarwowaćkim, w pobliżu Zamocia, znaleziono z rozbitą głową, niewiadomego z nazwiska, zamordowanego podróżnego węgria.

Przy rewizji w kaffianie denata znaleziono ukryte rs. 30, które widocznie zabójcy nie wykryli.
W tymże czasie, pod wsią Hulimie, w powiecie białostockim, na jadącego z parobkiem Karczmarza napadło trzech lotrów, a ściągawszy z bryczki,

Kilkoma uderzeniami w głowę pozbawili go życia.

Przerażony parobek zdołał wymknąć się i ukryć w pobliskich krzakach.

Złoczyńcy dotąd nie zostali wykryci.

Wypadki.

* W domu nr 28, przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, zmarł wczoraj nagle jeden z lekarzów.

* Na ulicy Wołyńskiej robotnik młynarski, Szymon O., powożąc wozem, najechał na jadący przeciw niemu powóz p. J.

Dyszle powozu przebił piersi koniowi zaprzęzonemu do powozu.

Koń padł na miejscu.

Winnego pociągnięto do odpowiedzialności.

* Tytus O. rozwożący drzewo na Krakowskim-Przedmieściu, najechał na tramwaj i rozbił w nim szyby.

* Wczoraj, około godziny piątej wieczorem, w domu nr 14b przy ulicy Rozbrat, w mieszkaniu w suterenach położonym, zapadła się podłoga około pieca.

Popornicy oddziału trzeciego straży ogniowej, po rozebraniu pieca i wyrabaniu części podłogi, ogień w zarodku tłumił.

Ze świata.

× **Łagodna zima tegoroczna** wszędzie jaknajgorzej wywiera wrażenie. W Wiedniu, jak i w Petersburgu śniegu niema nawet na okaz, mróz zaledwie do kilku stopni dochodzi, a deszcze spadają, jak na jesieni. Dzienniki rosyjskie donoszą między innymi o następujących faktach, świadczących jak niekorzystny wpływ wywiera taki stan temperatury: Oto z gubernji archangielskiej nadeszła do Petersburga 8,000 sztuk zwierzyni, która wszelako w drodze dla braku mrozu zepsuła się. Kupcy tamtejsi nie chcą przyjąć posełki, która leży w magazynach nienapoczęta. Handlarze i dostawcy stracą z tego powodu około 70,000 rs.

Co roku zjeżdża z dalszych nawet gubernij na początku zimy kilka tysięcy *izwoszczyków* z sankami do stolicy dla zarobku; zjechało też ich i teraz po pierwszym śniegu około 5,000. Są to po większej części chłopi niezamożni, których mróz sprowadza do Petersburga na szybkich saneczkach. Dzisiaj po błocie i braku sankami jeździć niepodobna, śniegu niema, więc wielu z nich musiało sprzedać chudą szkapinę i saneczki, aby tylko było za co powrócić do domu.

Alarmy.

Od czasu katastrofy nicejskiej i wiedeńskiej perjurycznie niemal powtarzają się w teatrach fałszywe lub prawdziwe alarmy, niepokojące wystraszoną publiczność. Przed kilkoma dniami znowu w teatrze Renaissance w Paryżu podczas przedstawienia operetki *Le Sais*, dał się słyszeć za sceną huk; jedna z lamp gazowych pękła i eksplodowała. Widzowie podnieśli się w popłochu ze swoich miejsc. Capoul i inni artyści wybiegli szybko za kulisy, scena się opróżniła i przez chwilę paniczny przestraw ogarnął wszystkich. Po jakimś czasie Capoul wrócił na scenę i oświadczył, iż niebezpieczeństwa niema żadnego, — publiczność wszelako z krzykiem przerażenia zaczęła opuszczać salę; na szczęście znalazł się przytomny komisarz policji, który przewiesił przez ramię swoją szarfę, i że sceny zapewnił obecnych, że mogą spokojnie powrócić na swoje miejsca, bo sztuka dalej grana będzie. Energiczne wystąpienie komisarza podziałało korzystnie i uratowało wielu od ewentualnego nieszczęścia w popłochu. Publiczność, wydziedzając się komisarzowi, przyjęła go gorącymi oklaskami, gdy powrócił do parteru.

Tego samego dnia podobny wypadek, chociaż mniejszych rozmiarów, zdarzył się w Operze komicznej podczas wystawienia fatalnych *Powieści Hoffmanna*.

× **Ojciec Piotr Singer**, franciszkanin, wynalazca słynnego *pansymphononu*, zastępującego pod palcami zdolnego artysty całą orkiestrę, umarł jako 72-letni starzec w Salzburgu. Ciekawa to była osobistość; przez pięćdziesiąt pięć lat nosił suknie zakonnika i żył w skromnej siole celi klasztornej, oddany muzyce i studjom akustycznym. Pracował ciągle nad udoskonaleniem rozmaitych instrumentów dętych i rzniętych, aż nareszcie udało mu się zbudować instrument prawie uniwersalny, w rodzaju fisharmoniki o czterdziestu rejestrach, których rozmaite kombinacje zmieniały ton i nadawały mu brzmienie: klarynetu, skrzypiec, wiolonczeli, trąbki, oboja i t. d. Podczas gdy lewa ręka akompanjowała na fortepianie lub organach, prawa wydobywała melodie z zupełnie odmiennego na pozór instrumentu. Efekt orkiestrowy umiał pater Singer ze swego pansymphononu wywabić, któremi rokoszowali się tacy muzycy, jak Lachner, Meyerbeer i Spohr. Instrument ten był nie tylko pomysłu muzycznego zakonnika, ale i dziełem jego rąk własnych. W celi miał on swój warsztat, przy którym pracował niezmordowanie. Tajemnicy jego konstrukcji i sztuki grania na tym cudownym panharmonium nie chciał staruszek pokazać nikomu. Zachodzi teraz kwestja, co się stanie z instrumentem, którego co najgorsza nie można wynieść z celi, bo jest za duży, a rozłożyć go nikt nie umie.

Elektryczne oświetlenie kanału Suezkiego.
Angielskie dzienniki podają wiadomość o powyższym

projekcie. Cały kanał wzdłuż ma być elektrycznymi słońcami podczas nocy oświetlany, aby umożliwić statkom żegluga i nie przerywać komunikacji. Chodzi tylko o to, czy odniesienie stąd korzyści opłaca ogromne koszta, jakie tego rodzaju eksperyment za sobą pociągnie.

— W dniu dzisiejszym w ciągnięciu 1-ej klasy 138 loterji klasycznej główne wygrane padły jak następuje: nr 10,772 rs. 4000 u kolektora Orła Lejbki w Siedleach, nr 10,031 rs. 1500 u kolektorki Silbersteinowej w Warszawie, nr 20,356 rs. 200 u kolektora Łucznikowa w Kielcach, nra 969, 2734, 9457, 13,005, 15,787, 17,912, 18,155, 21,228, 22,728 i 22,879 po rs. 100.

Złożyli w redakcji Kurjera Warszawskiego:

Dla ofiar oplakanych wypadków

W kościele świętokrzyskim.

Z Krasnosiółki Karol Brunn rs. 2, Szykier rs. 1, Koehler rs. 2, bracia Ordynscy rs. 2, Bielski rs. 2, Ludwik Zarzycki rs. 1, Kosinski rs. 3, Jan Lisiecki rs. 2, Helena Słodkowska rs. 2, Szczawiński rs. 1, Ludwik Jakubowski rs. 1, Dobrowolski rs. 1, Ksawery Fink rs. 2, Otawian Wąsowicz rs. 1, Henryk i Edward Łuszkowscy rs. 4, Marja Dowiakowska rs. 1, z *Kroniki rodzinnej* rs. 1, F. i L. za pośrednictwem Mieczysława rs. 2, zebrane od mieszkańców Częstochowy rs. 100, Karol Podgórski rs. 8.

Na ulicach Warszawy.

Róża Jawitz rs. 4, z Krasnosiółki kupiec Rabinowicz rs. 3, Herszko Rajcen rs. 1, Bielski rs. 1, Henryk Łusakowski rs. 2, Szmul Konstanyner rs. 1, z *Kroniki rodzinnej* rs. 1, S. Brook i Birthers farykaneci niei dodatkowo rs. 145, zebrane od mieszkańców Częstochowy rs. 511 k. 30.

Dla biednych do uznania redakcji.

Maksymilian Glücksberg rs. 2, Władysław B. rs. 1, jako karę za nieposłuszeństwo rs. 1, M. P. nieprzyjęte przez pana M. P. k. 50.

Na pomnik Mickiewicza.

Pawełek i Ludwina Maćkiewiczowie rs. 3, z redakcji *Wieczorów rodzinnych* rs. 16 k. 50, z *Kroniki rodzinnej* rs. 7 k. 50, dr Std. Kel. wygrane w styczniu w wista rs. 7, rs. 2 k. 34 jako resztę pozostałą z zabawy składowej urządzonej przez chóry Tow. muzycznego w resursie obywatelskiej d. 5 lutego. — Ogółem złożono rs. 2145 k. 22.

Na kosztu wyprawy do Afryki.

Z Bobrujska Józef Odra rs. 1, Aniela Fon Kick rs. 1, Balbina Cichocka k. 15, Adelka Walczewska k. 5, Henryk Z. z Podola rs. 1, Pawełek i Ludwina Maćkiewiczowie rs. 2, uczniowie szkoły realnej R. P. K. K. G. H. rs. 2, warszawianka rs. 1, współpracownicy fabryki Twarkowskiego rs. 5.

Na pomnik Pawłka.

M. W. b. uczennica rs. 1.

Dla nędzy wyjątkowej.

Pawełek i Ludwina Maćkiewiczowie rs. 1, M. G. s. 3 k. 65, K. J. z Kijowa rs. 5 k. 40.

Na kościół w Przyrowie.

J. F. koszyk platerowany; dają rs. 10 — kto da więcej?

Na kościół Wszystkich Świętych.

J. F. rs. 1.

Do warszawskiego zarządu gminy starozakonnych wpłyęto na poszkodowanych żydów do dyspozycji tegoż zarządu.

Ryska fabryka westfalskiego Towarzystwa przemysłu drutowego za pośr. Librowieza i Bergsona rs. 100, Rozalja Lindner rs. 1, Adolf Maas et C. w Berlinie za pośr. H. Hertza rs. 47 k. 45, bracia Lipmann z Oderberg-Brahltz rs. 100, J. Schultz z Bydgoszczy rs. 10, J. Stückgold rs. 100, S. M. Stückgold rs. 10, Lewek Borocki rs. 100, M. S. Lichtenbaum rs. 25, bracia Oberwarth z Berlina rs. 50, Wuntheiler i Lehr rs. 15, Józef Kleinadel z Petersburga złożone przez 64 osób rs. 1063, Zygmunt Wolle nberg rs. 3.

Nekrologja.

† Dziś, we środę, dnia 8 lutego, jako w rocznicę smierci ś. p. Gabrieli z hr. Gutakowskich hr. **Zabiellowej**, fundatorki kościoła na Grzybowie, odprawione będą tak w tymże kościele, jakoteż w kościele św. Krzyża nabożeństwa żałobne za wieczny spokój jej duszy, oraz w połączonej intencji za duszę jej męża ś. p. Henryka hr. **Zabięto**, i jej bratowej Józefy z Grudzińskich hr. **Gutakowskiej**, a mianowicie: u św. Krzyża o godzinie 11-tej zrana, a na Grzybowie o godzinie 10-tej zrana. Nadto w kościele na Grzybowie przez całą oktawę, to jest do przyszłej srody włącznie, codziennie o godzinie 10-tej zrana msze św. na tę intencję odprowadzić się będą, na które w imieniu brata ś. p. undatorki zaprasza się. —145—

† We czwartek, dnia 9 lutego, jako w oktawę imienin ś. p. Marji z Duninów **Podgórskiej**, odbędzie się za spokój jej duszy nabożeństwo w kościele Narodzenia N. Marji Panny na Lesznie, o godzinie 11-tej zrana; o czem pozostała córka zawiadamia krewnych i znajomych. —400—

† We czwartek, dnia 9-go lutego, jako w 10-tą rocznicę smierci Henryka **Jerzmanowskiego**, w kościele św. Józefa na Krakowskim-Przedmieściu, obok skweru, odbędzie się żałobna wotywa, o godzinie 9-tej zrana, na którą pozostała matka wraz z rodzeństwem zaprasza krewnych i znajomych. —395—

† We czwartek, dnia 9 lutego, za spokój duszy ś. p. Michała Kryspina **Czarniawskiego** i ś. p. Józefa **Reindla** odbędzie się żałobna wotywa, o godzinie 10-tej zrana w kościele św. Józefa Oblubieńca N. Marji Panny na Krakowskim-Przedmieściu, obok skweru, na którą pozostała rodzina zaprasza laskawych krewnych i przyjaciół. —394—

† W dniu 9 b. m., we czwartek, o godzinie 11-tej zrana, za spokój duszy ś. p. Michały z hr. Wesołów **Bakowskiej**, odprowadzona będzie w kościele św. Krzyża wotywa żałobna, na którą pozostały mąż i córka zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych. —401—

† Dnia 10 b. m., w piątek, o godzinie 11-tej zrana, jako w pierwszą bolesną rocznicę zgonu ś. p. Aleksandra **Morawieckiego**, starszego referenta dyrekcji drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej, odbędzie się żałobne nabożeństwo w górnym kościele św. Krzyża, przed wielkim ołtarzem, na które pozostała w ciężkim smutku żona zaprasza krewnych, kolegów i przyjaciół. —392—

† W dniu 10 b. m., w piątek, w kościele św. Krzyża w kaplicy Matki Boskiej, o godzinie 10-tej zrana, odprowadzona będzie wotywa za duszę ś. p. Józefa **Habryka**, na którą siostrzenica zaprasza krewnych i przyjaciół. —352—

† Ś. p. Ludwika **Kłosowska**, panna, przeżywszy lat 23, po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 7 b. m. rozstała się z tym światem. W nieutulonym smutku pograżeni brat i siostry zmarłej zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na nabożeństwo w dniu 9 b. m., w kościele św. Karola Boromeusza, o godzinie 9-tej zrana, a następnie o godzinie 4 i pół po południu na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, na emmentarz powązkowski. —398—

† Ś. p. Zygmunt **Palmowski**, syn Antoniego i Weroniki z Turkowskich małżonków Palmowskich, po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, w dniu 7 lutego r. b. powiększył grono aniołków. W ciężkim strapieniu pograżeni rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła św. Anny, na Krakowskim-Przedmieściu, we czwartek, o godzinie 3-iej po południu, na emmentarz powązkowski. —399—

— Dnia 9 b. m., we czwartek, o godzinie 12-tej w południe, odprowadzone zostaną w szpitalu dla dzieci fundacji małżonków Bersonów i Baumanów żałobne nabożeństwo za spokój duszy zmarłego fundatora Meyera **Bersona**. —137—

† Wszystkim osobom, które raczyły wziąć udział w odprowadzeniu drogiej mi zwłok d. 6 lutego r. b. na miejsce wiecznego spoczynku ś. p. Michała Mikołaja **Kuleszy**, składa serdeczne podziękowanie pozostały syn z całą swą rodziną, **M. Kulesza**. —408—

Z ostatniej poczty.

Sprawozdanie telegraficzne „Kurjera warszawskiego.”

Berlin 7-go lutego. — *Nordd. Allg. Ztg.* zaprzecza doniesieniom *Kronstädter Ztg.*, jakoby rząd niemiecki zamierzył utworzyć w Gdańsku stały obywatelwany obóz wojskowy o sile Króleweca, tudzież założyć tu potężny port wojenny.

Wiedeń 7-go lutego. — Dnia 4-go b. m. powstańcy w znacznej sile zaatakowali równocześnie Susjeno i Karalę Humiecz; na obu punktach energicznie odparli; również gwałtowny atak na Brod stanowczo odparty, mimo że powstańcy zblizyli się na 50 kroków. Straty wojska: 4 zabitych, 14 ciężko i 3 lekko rannych.

Wiedeń 6-go lutego. — Ostatnie wiadomości nadeszłe z Serajewa budzą obawy, ażeby powstanie nie rozszerzyło się również na Bošnję. W kołach wojskowych mówią, że w razie wybuchu powstania w Bośni, głównodowodzącym wojsk tamecznych mianowanym będzie feldcejmajster baron Filipowicz. Podobne doniesienia otrzymano z Pesztu, gdzie celniejsze domy handlowe zawiadomiono, iż w Bośni spodziewać się należy wybuchu zupełnie zorganizowanego powstania.

Paryż 7-go lutego. — Sledztwo w sprawie Bontoux pokazuje, iż głównym motorem akcyjnych spekulacji, które sprowadziły kryzys, był Feder.

Cetynje 7-go lutego. — Agitacja w kraju przeciw księciu Mikołajowi przybiera niepokojące rozmiary. Vjencerezie, powróciwszy świeżo z Neapolu, agitują za obwołaniem Menotti’ego Garibaldi’ego prezydentem zachodnio-balkańskiej federacji.

Petersburg 6-go lutego. — Według otrzymanych przez *Nowoje wremja* ze Lwowa wiadomości, rewizje dokonane w tem mieście w domach niektórych rusińskich obywateli wykazały, że były radca nadworny Adolf syn Jana Dobrzański, poprzednio radca w węgierskim ministerjum oświecenia, oddawna już zajmuje się polityczną agitacją i urządza zebrania nieprzyjazne dla Austrii. Korespondencja znaleziona u Dobrzańskiego skrompromitowała podobno wielu obywateli rusińców. Rząd austriacki zanepo-

kojony podobno naprawdę tą agitacją aresztował w dniu 4 lutego znaczną liczbę osób. Między innymi ten spotkał Bodriańskiego i jego córke, redaktorów dzienników *Słowo* i *Prołom*. Wogóle władze tutejsze zapatrują się bardzo posepnie na usposobienie umysłów i przejawiające się bardzo silnie panslawistyczne tendencje. Podróż namiestnika Galicji i marszałka Zybkiewicza do Wiednia ma podobno związek z tą kwestją. Udali się oni do stolicy, aby jak zapewniają złożyć rządowi centralnemu objaśnienia o istotnym położeniu rzeczy.

Petersburg 6-go lutego. Do *Praw. wiestnika* piszą z Cetynji: „Podczas kiedy gazety austriackie zapowiadają, że wkrótce zapanuje spokojność i pokój, w Krywoszy, Hercegowinie i Bośni, okazuje się w istocie zupełnie co innego. Spojrzawszy czy to na olbrzymie uzbrojenia Austrii, czy też na stan narodu, wszędzie widzi się wzajemne rozdrażnienie“. Dalej pisze korespondent: „Można powiedzieć, że Austria sama wywołała ten ruch: nie zrobiła nie dla uspokojenia tego kraju, przeciwnie od pierwszego dnia okupacji działała, rozdrażniając naród nieposzanowaniem jego praw, narodowości i wiary“.

Telegramy.

(Ajencji telegraficznej Rudolfa Okręta.)

Petersburg 8-go. — *Praw. Wiest* donosi: *Golos* za artykuły wstępne w numerach 20 i 21 otrzymał pierwsze ostrzeżenie z odjęciem prawa sprzedaży pojedynczych numerów.

Stan zdrowia Wielkiej księżnej Marii Pawłownej pogorszył się.

Paryż 7-go. — Kilku deputowanych zawiadomiło Freycina, że będą interpelowali rząd o kwestję egipską. Z powodu jednak będących w toku układów, Freycinet prosił o odroczenie interpelacji o 14 dni.

Londyn 7-go. — Dziś nastąpiło otwarcie parlamentu. Lord-kanclerz odczytał mowę tronową, której treść jest następująca: Przedewszystkiem zaznaczono w niej serdeczność stosunków z innymi państwami. Rząd królowej wspólnie z Francją pilnie baczny nad sprawami egipskimi, gdzie istniejące urządzenia szczególnie wymagają troskliwości; użyje całego swego wpływu, aby utrzymać prawa już ustalone bądź to przez firmy, bądź też już międzynarodowe porozumienia i traktaty, a zmierzające ku dobremu zarządowi i krajem, i prawidłowemu rozwojowi jego instytucyj. Negocyaacje anglofrancuskie prowadzą się w dalszym ciągu w zamiarze zawarcia traktatu, mającego na celu skuteczny rozwój stosunków handlowych obu krajów, których ścisła przyjaźń jest drogą dla królowej. Dalej konstataje polepszenie się stosunków w Irlandji. W pozostałej części mowy wyliczone są rozmaite projekta dotyczące interesów wewnętrznych kraju.

Berlin 7-go. — Dziś w sejmie pruskim rozpoczęła się dyskusja nad wnioskiem rządowym o władzę dyskrejonalną w zakresie praw majowych. Wszystkie frakcje liberalne i centrum zachowują postawę przeciwną wnioskowi, który też niema widoków utrzymania się.

Bruksela 7-go lutego. — *Etoile Belge* donosi, że deputowany Andrieux został zamianowany posłem francuskim w Brukseli.

Wiedeń 7-go. — Donoszą z Raguzy jako pogłoskę, że pozycja Konica została częściowo spalona. Około 400 powstańców wzięto do niewoli. Straty wojsk austriackich wynoszą 22 ludzi.

Praga 7-go. — Telegram *Narodnich listów* konstataje znaczne ruchy wojsk na Podolu i w Bessarabji.

Lwów 7-go lutego. — Władze miejscowe w Kołomyi i Czerniowcach (Bukowina) otrzymały polecenie dokonania jeszcze aresztowania kilku osób w związku z propagandą wśród rusinów będących i odstawienia ich do sądu lwowskiego.

Lwów 7-go. — Wczoraj odbyły się tu jeszcze rewizje w kilku domach rusińskich. Zabrano papiery kompromitujące i aresztowano dwie osoby. „Towarzystwo Kączkowskiego“ (rodzaj towarzystwa oświaty) i stowarzyszenie „Akademicki krąg“ mają być wciągnięte do śledztwa.

Cetynja 7-go. — Aresztowany pod zarzutem zamachu na księcia Teodorowicz, został wypuszczony na wolność. Śledztwo potwierdziło zeznanie jego, że strzelał do orła, który też rzeczywiście padł od kuli Teodorowicza.

Telegramy własne

„Kurjera Warszawskiego.“

Lwów 8-go lutego.
Metropolita Sembratowicz powołany został do Rzymu.
Kanonik Malinowski ma być z urzędu złożony.

Aresztowania trwają dalej.

Rząd otacza śledztwo tajemnicą

Petersburg 8-go lutego.

Nowoje wremja utrzymuje na podstawie ostatniego spisu, że w Petersburgu zamieszkuje 40,000 żydów.

Większa ich część przebywa w stolicy, naturalnie wbrew prawu.

Petersburg 8-go lutego.

Były minister wojny w Bułgarii, generał Ernroth, mianowany został pomocnikiem sekretarza stanu do spraw Finlandji.

Petersburg 8-go lutego.

Praw. wiestnik donosi, że *Golos* za dwa wstępne artykuły krytyczne o przeprowadzeniu ogólnej powinności wojskowej otrzymał pierwsze ostrzeżenie.

Zakazano mu również sprzedaży ulicznej.

Petersburg 8-go lutego.

Po zreorganizowaniu jeneralnego sztabu jeneral Wieliczko ma objąć kierunek sztabu głównego a jeneral Riechter inspekcji wojskowej.

Petersburg 8-go lutego.

W Moskwie czynią się przygotowania do uroczystości koronacji.

Pałac w Kremlu odnawia się gruntownie w stylu średniowiecznym.

Petersburg 8-go lutego.

Skutkiem pożaru w Chludowie (gubernja smoleńska) towarzystwo „Rosja“ jest zaangażowane do wysokości 60,000 rs.

Rzeczywiste szkody nie są jeszcze wykazane.

Ogół strat wskutek pożaru wielkich przedsiębiorstw bawełny wynosi do miliona rubli.

S Z A R A D A

Wszak ludzie o drugie trzecie,
Walcą na świecie,
Wszystcy się o nie starają,
Lecz nie wszyscy mają.
Ptaki znane pierwsze trzecie:
Wszystkie człek nogami gniecie,
Lecz niekiedy są w postaci,
Ze się za nie drogo płaci.

(Znaczenie zeszłej szarady: *Lornety*.)

— Na odbytem balotowaniu w Towarzystwie reursy obywatelskiej przyjęci zostali na członków: Aldorfer Pius, Bagiński Ludwik, Blenau Adolf, Biesiadowski Aleksander, Brzeziński Bronisław, Chmielewski Mieczysław, Czajkowski Karol, Dworzycy Jan, Dubeltowicz Walery, Gerschau Adolf, Helbich Alfons, Hałaczkiwicz Bronisław, Kiślański Zygmunt, Kozłowski Ludwik, Kucharzewski Feliks, Kuczyński Aleksander, Kowalski Tytus, Kurdwanowski Bertram, Lampe Aleksander, Milicer Napoleon, Marynowski Teofil, Minicki Stanisław, Mierzanowski Władysław, Osuchowski Heronim, Rościszewski Zygmunt, Rudnicki Mieczysław, Rohm Stanisław, Roszkowski Bartosz, Sypniewski Józef, Sadkowski Adam, Sierkowski Stanisław, Włoczewski Hipolit, Zandrowicz Karol, Czerwiński Antoni, Chełmicki Bronisław. —139—

— Szanowny panie!

Powszechnem jest bardzo zdanie, że mało gdzie w Warszawie dostać można dobrych, czystych i taniych win francuskich; otóż mam zaszczyt podać niżej do wiadomości, że w sklepie herbaty pod firmą Wilenkin, Nowy-Swiat nr 25 (między Chmielną i Jerozolimską aleją) od Nowego Roku kupuję stale wina francuskie białe i czerwone, i jestem zupełnie zadowolony, tak z ceny jako i wyborowego gatunku a nadewszystko, że wina tam sprzedane są czyste, bez obcych przymieszek.

Z uszanowaniem

—146—

— **Dr Maksymilian Hertz** wyjechał za granicę. —402—

— **Bardzo prędko** wyleczyć można opierchnięcie, popękanie skóry, opromienia, krostki, liszaje i wszystkie t. p. dolegliwości skórne, za pomocą **Crème Simon**, który zarazem jest najlepszy **Gold-Cream**. Środek cudowny, zachowujący świeżość twarzy do późnej starości. Cena niższa, obecnie rs. 1 kop. 30. Sprzedaż główna u **Aleksandra Kocha**, Ulica Krakowskie-Przedmieście nr 83. —63r—

— **Zarząd kasy pożyczkowej przemysłowców warszawskich** zawiadamia, że w dniu 3-cim (15-tym) lutego, to jest we środę, o godzinie 7-ej wieczorem, w gmachu giełdy, przy ulicy Królewskiej, odbędzie się ogólne posiedzenie reprezentantów kasy pożyczkowej, na którym przedstawionem zostanie roczne sprawozdanie i bilans rachunków za rok ubiegły. —117r—

— **Kropie W. Russyana (Brassicon)** od bólu głowy, znane ze swych cudownych skutków, uśmierzają w przeciągu kilku sekund za posmarowaniem szyi, skroni i czoła. **Ból głowy. Migrenę. Cierpienia nerwowe głowy. Zawroty. Uderzenia krwi do głowy.** Każdy flakon opatrzony etykietą z własnoręcznym trójkolorowym podpisem. Cena flakonu 80 kop. Nabywać można we wszystkich aptekach i składach materiałów aptecznych. **Główny skład** w Warszawie ulica **Bracka nr 2.** —292—

— **Od lezniczy przy ul. Marszałkowskiej nr 28.** Od dnia 10-go stycznia dr Watraszewski przyjmować będzie codziennie (od 3 do 4 po południu) na choroby weneryczne i skórne, a dr Piaszczyński także codziennie od 10 do 11 rano z chorobami oczów. —113r—

— **Pan Ludwik Brüner**, właściciel magazynu nowości za Żelazną Bramą, przy ogrodzie Saskim, nr 413e (2), wyjechał w tych dniach do Paryża, Lyonu, Roubaix etc., celem zaopatrzenia się w najmodniejsze towary **na sezon wiosenny.** —377—

— **Jakób Lewi**, kandydat praw, mieszka przy ulicy Orlej pod nr 2 i przyjmuje sprawy cywilne i kryminalne. —376—

— **Zęby po rs. 2** najlepszym systemem amerykańskim uprawia M. H. Neumark, dentysta (ostatnio Nowy-Swiat nr 2); obecnie Tłomackie nr 9, wejście od placu. —375—

— **Dr Grodzki** leczy choroby sekretne oraz niemoc wskutek takowych. Złota nr 5. (356)

— **Józef Finkelsztein**, dentysta amerykański, powrócił z zagranicy, przyjmuje od 10 do 6 po południu. Świętokrzyska nr 19. Specjalność leczenia szczyki, zębów, plombowanie i wprawianie zębów. (307)

(310) **Dentysta Gutzman, Bielajska nr 4.** Zęby sztuczne por. 2, oczyszczanie lub plombowanie po rs. 1. Wyjęcie zęba kop. 25. Reperuje i przerabia zęby sztuczne, proszek i eliksir od 30—50k.

5% Pożyczka Premjowa Rosyjska z 1866 r.
Asekuracje od losowania amortyzacyjnego odbyć się mającego w dniu 1 (13) marca 1882 roku za opłatą

kop. 50 dla miejscowych,
kop. 60 dla zamiejscowych
łącznie z portorją i korespondencją przyjmuje
MAURYCY NIELKEN,
—114r— Krakowskie-Przedmieście nr 77.

Wina Szampańskie

Sillery Carte d'or rs. 2 kop. 80.
Sillery Grand mouss rs. 2 kop. 25.
Carte blanche rs. 2 kop. 70.
Monopole rs 2.

Grand Vin mouss. od rs. 1 kop. 20 do rs. 1 k. 80. i wiele innych marek z russkich fabryk, oraz znane Lemoniady gazowe z Moskwy, poleca

(67r) **GŁÓWNY SKŁAD WIN**

Krymskich i Kaukaskich,

HERMANA STEIN & Co

58. Marszałkowska 58.

Wina Szampańskie:

Piper sec.
Piper Carte blanche.

nadeszło do pp.:

A. Boquet, Stefan Dobrycz et Comp., Kotecki i Szober, Bolesław Morski, Wł. Nowicki, St. Riedel, Simon i Stecki, A. Skorupski, Sowiński i Szule, A. Stepkowski. —93r—

TEATRA:

WIELKI: Dziś: „Fru-Fru“ (występ p. Modrzejewskiej, ab. B, nr 4). Jutro: „Robert i Bertrand“.
— **ROZMAITOCI:** Dziś: „Pani podkomorzyna“. Jutro: „Niby małżeństwa“. — **MAŁY:** Dziś: „Dzwony z Corneville“. Jutro: „Wyspa Talitapan“, „Ben“ i „Po drodze“.

APTEKA
Wendy i Wlorogórskiego,
 47. Krak.-Przedmieście 47.
 Koryzaryna, środek przeciwko katarowi.
 Maść na odziebienie.
 Mastyki do heliomiatur.
 Olejek miętowy japoński, uśmierzający ból głowy.
 Pastyłki od bólu gardła.
 Pastyłki od kaszlu.
 Płyn do odświeżania powietrza.
 Syrop od kaszlu.
 Rabarbar prawdziwy chiński.
 Bestitution fluid przeciw bólowi reumatycznemu.
 Wazelina, chemicznie czysta, udelikatniająca skórę.
 Wino pepsynowe na Lunelu, ułatwiające trawienie.
 Wino Rabarbowe na Maladze.
 Wino Chinowe na Maladze.
 Woda na odziebienie.
 Tran Szwedzki oczyszczony. 337—r

Pianistka
 przyjmuje zamówienia na wieczory tańcujące.
 Tamka № 13, mieszkania 6. 396

Pracownia Sukien i Okryć Damskich
Emilji Jarzyńskiej,
 przyjmuje na obecny sezon wszelkie obstatunki, w zakres toalety damskiej wchodzące, po cenach bardzo umiarkowanych. — Nowy-Swiat № 38, dom p. Bothego, mieszk. 12. 755

Jedyny specjalny Skład
Koronek ruskich
 w Warszawie,
 ulica Mazowiecka № 3, drugie piętro.
 Odbiera co tydzień świeże transporty koronek ręcznych, wykonywanych podług deseni francuskich.
 Chustki crème i czarne. 44 r
 Krawaty, faszony zjedwabiu francuskiego.
 Obszycia do chusteczek balowych.
 Zarzutki na meble.
 Szerokie i grube na potrzeby kościelne.
 Do sukien, bielizny i mebli.
 Tamże **Herbata** firmy Szlakowa, jedyna w Warszawie, posiadająca ogromne składy w Moskwie i Petersburgu.

Ważna wiadomość dla PP. FABRYKANTÓW I KUPCÓW.
Różne Lokale
 mieszkalne i fabryczne, są jeszcze do wynajęcia po możliwie niskich cenach, przy ulicy Hożej, drugi dom od Marszałkowskiej. — Wiadomość: Złota № 3, u właściciela domu. 639

Przysposobienie i sprzedaż niżej wymienionego środka, jako niezawierającego w swym składzie części szkodliwych dla zdrowia, dozwolone na ogólnych zasadach handlu.
 Sprawdzany przezemnie od lat paru
Poudre de Riz
JAV A
 Prawdziwy wyób Paryzki, uznany za najlepszy i najdelikatniejszy ze wszystkich pudrów; zbytecznym jest wylizywanie wszystkich zalet, jakie posiada. — Każda osoba po jednorazowym użyciu, będzie przekonana o wyższości jego nad wszystkimi dotychczas znanymi pudrami.
EN A
 za duże pudełko tylko rs. 1.
 Wyłączna sprzedaż hurtowo i detalicznie na Warszawę, prowincję i Cesarstwo
 w Perfumerji
ALEKSANDRA LIPINK,
 ulica Wierzbowa, róg Niecałej.
 Próby tego pudru na żądanie wydają się bezpłatnie. 3/1

TRUMNY METALOWE
 w różnych gatunkach, z wszelkimi przyborami.
 Towarzystwo Warszawskiej Fabryki Wyrobów Metalowych
„WULKAN”
 (dawniej Karol Minter). 114 r
 Skład fabryczny: Wierzbowa Nr 1.
 Adres dla Telegramów: „Towarzystwo Wulkan Warszawa”.
 Zamówienia otrzymane telegrafem załatwiają się pierwszym wychodzącym pociągiem.

ASTMA
CYGARETKI INDYJSKIE
 (CANABIS INDICA).
 PP. GRIMAULT & Comp., Aptekarzy w Paryżu.
 Dostę jest wspaniałe dym Cygaretki Indyjskiej (Canabis Indica) ażeby usunąć najsilniejszy atak astmy, kaszel nerwowy, ochrypnięcie, osłabienie głosu, niewralgiję twarzy i bezsenność, skuteczne są także przeciw cierpieniom gardła i kanałów oddechowych.
 Każda Cygaretkę nosi napis GRIMAULT & Comp.
 Składy w głównych aptekach.

MAGAZYN UBIORÓW MEZKICH
KAROLA SZLIS,
 Miodowa № 6, wprost kościoła po-Kapucyńskiego.
 Sposób brania miary i próbki, wysyłają się bezpłatnie. — Obstatunek po otrzymaniu należności wysyła się natychmiast na prowincję. — Materiały krajowe i zagraniczne, trwałe i gustowne. — Ceny od najprzystępniejszych, np. Garnitury demi sezon i zimowe, od rs. 24 do 50; Palta watawe od rs. 24 do 60 — bez waty od rs. 20 do 40; Tużurki i Fraki od rs. 20 do 40; Spodnie od rs. 6 do 15; Burki Sławuckie od rs. 22 do 35. W najwytworniejszych żądaniach ceny umiarkowane. — Krój jaknajrzeczniejszy ze ścisłą matematyką, a o ile ją w krawiectwie zastosować można. — Gotowego ubrania dla spieszących się, również dostać można w znacznym wyborze. r-408

Dom Rolniczo-Handlowy
A. HILDEBRANDA
 w Radomiu,
 ma honor donieść, iż od dnia 1 Stycznia r. b., zajmuje się pośrednictwem przy kupnie, sprzedaży i wydzierżawianiu Majątków Ziemskich, we wszystkich powiatach gubernji Radomskiej i Kieleckiej. Mając dostateczną ilość wyciągów różnych majątków, uprasza osoby interesowane o łaskawe zgłaszanie się pod powyższym adresem, tak po kupno, jako też i ze sprzedażą. —139—r

ZNALDUJE SIĘ
 WE WSZYSTKICH
PERFUMERJACH
 I
FRYZJERÓW
 I
 APTEKARZY
VELOUTINE FAY
 PUDR RYZOWY
 Specjalnie wyrobiony
 Z BISMUTU
 przez **CH. FAY**
 9, Rue de la Paix, 9
 PARIS 234

Potrzebny jest
UCZEŃ
 do Składu Wódek F. Jankowskiego, przy rogu ulicy Elektoralnej i Białej № 34. 885
Właściciel folwarku Wymysł pod Radomiem, mając w obrębie gruntów tego folwarku znaczne pokłady torfu dobroci znakomitej, w celu rozwinięcia eksploatacji takowego i zaprowadzenia maszyny, poszukuje
Wspólnika
 z kapitałem około 5,000 rs., lub też pożyczki hipotecznej w takiejże lub nawet mniejszej ilości. — Wiadomość w **Biurowie Komisowem** kaucjonowanem b. Rejenta **J. Fe-deckiego**, Miodowa № 3, lub też na miejscu w Wymyśle u właściciela. 403

876 Jest do odstąpienia
Sklep kolonialny,
 z czterema oknami wystawowymi, przy którym jest urządzona mydlarnia z dystrybucją i kantorem pism. Przy sklepie jest przyległy pasaż. Mieszkanie składa się z trzech pokoi, przepokoju i kuchni, z której jest wejście do piwnicy, oraz dwie komórki. Do tego należy wozownia i komórka. Kontrakt jest sześcioletni, hypoteczny, a komorne 540 rs. Patenta są opłacone rocznie. — Ulica Wileza № 13.

PRZECIW Katarom, Grypie, Zapaleniu oskrzeli, Sirop i Pâte pectorale de NAFÉ, Delangrenier'a z Paryża posiadają skuteczność pewną i sprawdzoną przez Członków Francuskiej Akademii Medycznej; niezawierają w sobie ani Opium, ani Morfiny, ani Kodeiny, mogą być bez obawy dawane dzieciom dotkniętym kaszlem albo kokluszem.
 SKŁADY we wszystkich Aptekach ROSSYI.

WĘGLI KAMIENNYCH
Daniela Dawidsohna,
 Kantor: Senatorska Nr 5.
 Skład: Okopowa Nr 7. 65 r

J. Pobudkiewicz,
 Art. Muzycz., znany z gry do tańca. — Freta № 43, oficyjna, mieszk. № 7. r372
 Dla Amatora jest do sprzedania
KUC
 młody, bardzo ładny. — Blizsza wiadomość przy ulicy Świętojerskiej № 12, mieszk. 11, od godz. 3 do 5 po południu. —439—

Do sprzedania w każdym czasie, w mieście powiatowem **Nowo-Mińsku**, (przy kolei Terespolskiej)
Dom drewniany,
 parterowy, obejmujący 9 pokoi, 2 kuchnie i wszelkie inne potrzeby i zabudowania gospodarskie, przy ulicy Warszawskiej (pryn-cypalnej) wśród pięknych ogrodów owocowych położony, bardzo wygodny i przyjemny na letnie mieszkanie. Cała posesja obejmuje około 15,000 łokci kwadr. — Wiadomość na miejscu, u właściciela Jakowickiego, pod № 2, gdzie pasieka. 600

WYPRZEDAŻ.
Kaukaski Magazyn
 Królewska № 1,
 wszystkich towarów, materji jedwabnych i szafroków. Ceny znacznie niższe. — Można nabyć całe urządzenie tego magazynu. 738

Jest do sprzedania 393—r
P L A C
 w bliskości rogatek Czarniakowskich, 5,000 9,000 lub 12,000 łok. □. — Blizsza wiadomość: Krakowskie - Przedmieście № 47, mieszk. 3, od godz. 8 do 10 rano, i od 5 do 7 wieczór.

Zawiadomienie.
 Osoby, które kiedykolwiek zrobiły jakie obstatunki w fabryce pończoch P. Hilke, zechcą się zgłosić na ulicę Chmielną pod № 25 do zarządzającej pracowni pończoch. 799
Jest do sprzedania
O G I E R,
 pełnej krwi, angielski, lat 5, zdalny do rozplodu, jeżdżony pod wierzeh, oraz ogier anglo-arab lat 5, zaprzęgnięty. Obejrzeć je można każdodziennie przy ulicy Mazowieckiej № 3, do godziny 11 zrana. 324—r
 Ulica Nowy-Swiat № 12, mieszk. 14, potrzebne są do nauki. —738—

Panienki,
 do krawieczyzny. Tamże bardzo tanio przyjmuje się suknie, oraz przerabia się upięcia wszelkie, przykrojenia i szycie na maszynie. Także lekcje kroju udziela się po niskiej cenie.
Operatorka odcisków
 operuje odciski najsilniejsze i zadawnione w ciągu 5 minut. Przyjmuje każdodziennie od 10 do 12 i od 3 do 5. — Krakowskie-Przedmieście № 31. — **K. Bielińska.** 835

LODOWNIA
 do wynajęcia przy ul. Marszałkowskiej № 1763, (nowy 2). — Wiadomość Żorawia 26, mieszk. 12, do godz. 11 rano i od 3 do 5 po południu. 867

Rządca dóbr (Szlazak)
 z dobrimi świadectwami, dotychczas w obowiązku w Galicji, pragnie objąć posadę w Królestwie lub w Cesarstwie. — Wiadomość w Dystrybucji, Świętokrzyska № 13. 866

Młyn wodny — 860
 o dziewięciu kamieniach, do wydzierżawienia w każdym czasie, pod Wilnem. — Blizsza wiad. Wilno, Plac Jerzego, dom Łęskiego u Rządcy.

Potrzebne są Panny,
 zdolne do krawieczyzny damskiej i do palt, oraz do staników i podręczne. Graniczna № 17, w bramie, 2-e piętro. — **M. Arnstein.** 842

Kwiaty tanie! — 787
 Bukiety od kop. 20; Girlandy od kop. 45; Garnitury balowe, Kwiaty ślubne, oraz Kwiaty paryzkie, po cenach niesłychanie niskich. Fabryka kwiatów T. Górskiego, Zabia № 4, dom hr. Zamoyskiego, na parterze w oficynie

OSTRYGI
OSTENDZKIE
 i Holsztyńskie
 codziennie świeże w Handlu 33 r
Antoniego Stępkowskiego.
Lekcje Buchhalterji
 udziela J. Danilewicz, Nauczyciel, z patentem, autor. — Królewska № 13. 518

ORYGINALNE MASZYNY DO SZYCIA

najstarszej i największej w świecie Fabryki Maszyn do szycia

THE SINGER MANUFACTURING COMPANY

są niezrównane co do ich dobroci, zdolności wykonania i trwałości, a wskutek tych zalet są najbardziej wzięte. Sprzedają się na rzepłatę tygodniową po

RS. 1

aby tym sposobem uprzystępnic osobom mniej zamożnym nabywanie jednej z najlepszych maszyn do szycia.

Wszystkie zaś inne maszyny do szycia, pod nazwą Singera sprzedawane, są podrabiane.

G. NEIDLINGER, w Warszawie.

WIERZBOWA Nr 4 i DŁUGA Nr 29.

r-379

Miodowa 10. Maszyny do Pończoch uznane za najlepsze, odznaczają się lekkością, trwałością i praktycznej budowy, wykonywają daleko więcej od systemów innych. — Gwarancja najzupełniejsza.

JULJAN, BERG w Warszawie Miodowa Nr 10.

-147r

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 4 (16) Lutego r. b., o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na budowę nowych miejsc ustępowych, komórek i parkanu, przy zabudowaniach rogatki Mokotowskiej, od sumy anszlagowej rs. 400.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w teże Kasie wadium w ilości rs. 40, i na koszt ogłoszenia rs. 12.

Warunki i anszlag są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się budowę nowych miejsc ustępowych, komórek i parkanu przy zabudowaniach rogatki Mokotowskiej, za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy wadium w ilości rs. 40 i na koszt ogłoszenia rs. 12, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie jest w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

-426-r-

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 17 Lutego (1 Marca) r. b., o godzinie 11 rano, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na kupno do rozbiórki budowli na gruncie № 627, przy ulicy Trebackiej, nabytych przez Magistrat m. Warszawy, od p. Korpaczewskiego, oraz na wywózce materiałów, pozostałych po rozbiórce rzeczonych budowli, od sumy szacunkowej rs. 302.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy miasta Warszawy na złożone w teże Kasie wadium w ilości rs. 100, i na koszt ogłoszenia rs. 25.

Warunki i wykaz szacunkowy są do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

W skutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się kupić do rozbiórki budowli na gruncie № 627, przy ulicy Trebackiej, nabyte przez Magistrat miasta Warszawy od p. Korpaczewskiego, oraz wywieźć materiały, pozostałe po rozbiórce rzeczonych budowli za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy wadium w ilości rs. 100 i na koszt ogłoszenia rs. 25, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

-427-r-

SAINT-RAPHAËL

Wino Saint-Raphaël ze znanych win jest najbogatsze w pierwiastki uzdrawiające, wzmacniające i toniczne. Przyjemne dla żołądka, stanowi nieomylny środek pokrzepiający dla młodych kobiet, dzieci i osób w podeszłym wieku. Wybornego smaku, należy do rzędu win najzabawniejszych działających na zdrowie. — Doza zwyczajna: kieliszek po każdym jedzeniu.

Każda butelka tego wina jest zaopatrzona w stosowną etykietę, a korek pokryty kapsłą z napisem:

EXPORTACJA: Cie Prop^{re} du Vin de St-Raphaël, à Valence (Drôme), France.

Sprzedaje się w Warszawie u P^{an}. Ant. Stepkowskiego, Dobrycza, Sowińskiego i Szulca, Kocha i Kutakowskiego, Koteckiego i Schöbera, Simona i Steckiego;

w aptekach Dr^{ga} Heinricha, Ziemińskiego, Lipopa, Barcza; w Magazynach aptecznych: P^{an}. Spiessa, Gallego, Zeuschnera i Mrozowskiego; w Kaliszu: w aptece P^{an}. Bryndzy, etc., etc.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 17 Lutego (1 Marca) r. b., o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu miasta Warszawy licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na dzierżawę podczas lata i jesieni 1882, 1883 i 1884 r. miejsce pod budowę namiotów do sprzedaży wody sodowej, a mianowicie:

- 1) na placu obok byłej Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, od rs. 52 za sezon.
- 2) na ulicy Bielańskiej, w miejscu, w którym stała stara studnia, od rs. 70 kop. 30, za sezon.

Dzierżawca obowiązany jest postawić swoim kosztem namiot, podług zatwierdzonego przez Magistrat rysunku.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 60, podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z kwitem Kasy m. Warszawy na złożone w teże Kasie wadium w ilości rs. 15, i na koszt ogłoszenia rs. 25.

Warunki i rysunek jest do przejrzania w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji:

Wskutek ogłoszenia z dnia . . . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić podczas lata i jesieni 1882, 1883 i 1884 r. miejsce N. N. pod budowę namiotu do sprzedaży wody sodowej, za sumę rs. N. N. kop. N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie miasta Warszawy wadium w ilości rs. 15, i na koszt ogłoszenia rs. 25, przy niniejszym załączam.

Stale moje zamieszkanie w N. N. (wypisać miejsce zamieszkania).

Pisałem dnia N. N. (wypisać dzień, miesiąc i rok).

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

-425-

!ELEOPAT!

Uwadamiam niniejszem pp. Aptekarzy, Drogistów, oraz Perfumerów miasta Warszawy i Królestwa Polskiego, iż wyłączną agenturę, oraz sprzedaż hurtową i detaliczną mego preparatu: „Eleopat“, balsam szwedzki, służący na wzmocnienie i porost włosów, udzieliłem Perfumerji Aleksandra Kocha, Krakowskie-Przedmieście Nr 83, gdzie z zapotrzebowaniami swemi udać się zechcą.

Petersburg, 1 Stycznia 1882.

Prowizor-Aptekarz

Kinunen.

197

GŁÓWNY SKŁAD

gładkich i bardzo ozdobnych

Trumien Metalowych

z wszelkimi do tychże przyborami, przy fabryce LAMP i WYROBÓW Metalowych

FRYDERYKA TRELLE,

Nowy Świat Nr 1318 (76).

Kwiaty, Wiance i Girlandy metalowe na łokcie, z różnych liści i kwiatów złożony. Telegramy z prowincji natychmiast się uskutecznią. 99r

Poudre Liquide PUDER W PŁYNIÉ La beatée Eternelle

Za dowód jego doskonałości i wziętości może służyć dążność amatorów cudzej własności do podrabiania i naśladowania tego kosmetyku, rozpowszechniając tę fabrykację pod różnemi wymyślonemi firmami. Prawdziwy puder w płynie jest dziełem uniwersalnym z wyrobów toaletowej chemii, który nie ulatnia się, nie zrypuje się z twarzy, a najwięcej, że oczyszcza twarz od piegów, wyrzutów i wysypek, nadając takowej natychmiast prześliczną białość; należy uważać, aby na niebieskiem pudełku była banderola z ostrzeżeniem drukowanym w pięciu kolorach i w pięciu językach, z fabryczną marką i podpisem właściciela. Dobrzański.

Główny Skład w Warszawie, Nowy-Świat № 41, Perfumerja Renaissance. 161-9

**PIERWSZA W KRAJU FABRYKA
LANO-KUTEGO ŻELAZA,**
Wyrobów galanteryjnych i Postumentów do lamp,
dawniej **BLASZKIEWICZA i PATZERA,**
OGRODOWA № 13.

Niniejszem mam honor zawiadomić, że pierwszą w kraju fabryką Lano-kutego żelaza i specjalną fabryką Postumentów do lamp stołowych i ściennych, oraz Wyrobów Galanteryjnych, prowadzoną od roku 1875; pod firmą:
BLASZKIEWICZ i PATZER,
z powodu wystąpienia ze spółki p. Blaszkiewicza, z d. 1 Stycznia 1882 r. prowadzić będę nadal pod moją firmą:

ALEKSANDER PATZER.

Polecając się łaskawym względem J.W.W. Panów, nadmieniam, iż wszelkie obstaunki przyjmuję w fabryce przy ulicy Ogrodowej № 13. 417

CERATĘ BIAŁĄ OBRUSOWĄ

jakoteż najlepszego gatunku ceraty barchanowe, posadzkowe i nieprzemakalne, — chodniki i dywany ceratowe.

SKÓRĘ AMERYKAŃSKĄ

prawdziwą „Croquet“ w różnych kolorach, na pokrycia mebli, poleca **Skład Obić Papierowych**

SEWERYNA MAZUR i S-ki,

plac Teatralny, obok ratusza. 5 r

Hôtel d'Angleterre w Berlinie

W. 2. Schinkel-Platz, 2.

Słynny oddawna hotel pierwszorzędnym w najpryncypalniejszym położeniu. — Urządzenie z komfortem; ceny umiarkowane. — W salonie do czytania znajduje się „Kurjer Warszawski.“
r-398 Właściciel, Rud. Siebelist.

barchanowe w różnych kolorach.

SKÓRĘ AMERYKAŃSKĄ
na pokrycie mebli, w najlepszych gatunkach Marocco, Duck prima i sekunda w różnych kolorach, prawdziwa Croquetta, poleca Skład Obić Papierowych, Cerat, Rolet i Gzemsów, pod firmą
W. MUSZEWski,
dawniej J. ROZANSKI,
Długa № 30, naprzeciw Hotelu Polskiego.
Sprzedaż hurtowa i detaliczna. 210

Ceratę obrusową białą i Serwety.

Ceraty posadzkowe, powozowe,

Chodniki i Patafarki.

Nauka i wychowanie.

- Potrzebny jest Uczeń gimnazjum do dawania lekcji małemu chłopcu. Ogrodowa 34, m. 3.
- Dawison, buchhalter, zaprowadza i reguluje księgi handlowe. Chcącym obznajmić się z tą czynnością, udziela potrzebnych wiadomości. Hoża № 16. 789
- Mieszkanie dla młodej francuzki, przy pomocy medycznej osobie, za konwersację. Wspólna № 26, mieszkania 9. 144
- W głównym Zakładzie nauki kroju i szycia sukien i okryć damskich K. Głodzińskiego, Miodowa № 1, wpisy na kursa tak ranne, jak i poobiednie przyjmuje się każdodziennie. — Blizsza wiadomość na miejscu. —254
- Francuzka może zaraz znaleźć demi place, przy rodzinie do konwersacji i przygotowania lekcji z dziećmi. Wiadomość Nowy-Swiat № 38, m. № 4, od godz. 2—4 po połud. 1399
- Polka wykształcona, z konwersacją francuzką i ruską, poszukuje lekcji, oraz za 3 godziny dziennie korepetycji zczy miec stół i mieszkanie. Biuro Nauczycielskie Łuczynskiego, Krak.-Przed. № 6. 164
- Ważne dla gospodarstwa! Udzielam lekcji prania i nowego systemu prasowania bielizny glansem, kurs cały za rs. 5, metode prasowania glansem rs. 3, w Poniedziałek kurs ogólny dla służących po rs. 2. Przyjmuje także bieliznę do prania niestychanie tania, np. koszule męskie bez kołnierzy po kop. 10 i t. p., bez najmniejszego uszkodzenia. — Pralnia gospodarska, Przejazd 11.
- Uczniowie potrzebni do magazynu obuwia Amękiego i damskiego W. Karneckiego. Nowolipie № 6; zapewnia się opieka rodzicielska i pomoc w naukach. 1490
- Student Uniwersytetu, rossjanin, doświadczo-ny korepetytor, zczy udzielać lekcji lub korepetycji. Może zgodzić się za stół i mieszkanie. — Oferty prosi składać w kiosku przy Koperniku. 159—r

Francuz zczy sobie dawać lekcje francuz-kiego języka, wieczorem od godz. 6. Wiadomość przy ulicy Zielnej № 5, mieszk. 9. 1517

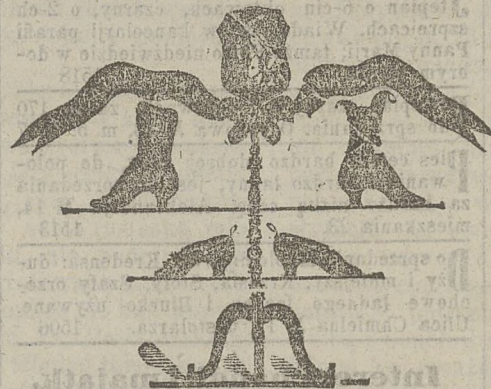
Nauczycielka, posiadająca gruntownie język polski, francuzki i niemiecki z konwersacją, oraz przedmioty klasyczne, poszukuje lekcji. Adres: Chmielna № 54, m. 1. 1524

Młoda Nauczycielka, z wyższym patentem z gimnazjum III, udziela lekcji i korepetycji, oraz średniej muzyki. Plac S-go Aleksandra № 7, mieszkania 9. 1507

Posady i prace.

- Do magazynu kapeluszy męskich potrzebna jest Panna do szycia. Nowy-Swiat № 55. A. Ginter. 1437
- Panny potrzebne do krawiecczyn; tamże Pokój do wynajęcia. Krakowskie-Przedmieście № 10, mieszkania 11. 1444
- Panna potrzebna do bielizny damskiej, obeznana z maszyną Pollaka. Marszałkowska № 37, mieszkania 7. 1443
- Potrzebna jest natychmiast na wieś Bona Niemka, posiadająca język ruski, do dwóch chłopczyków. Wiadomość: ulica Ogrodowa № 22, mieszkania 8. 1466
- Potrzebny jest Uczeń, znający język niemiecki i polski, do księgarni H. Olawskiego, Świętokrzyszka № 11. 1476
- Subjekt handlowy, posiadający język polski, ruski i niemiecki, poszukuje zajęcia w każdym czasie. PP. Kupey racza swe adresu zostawić w składzie marmurów Kieleckich, Królewska № 1. 1448
- Potrzebne są Panny zdolne do kroju i do lupięcia sukien damskich, oraz staników, za dobre wynagrodzenie. Nalewki № 24, mieszkania 19. 1511
- Potrzebne są zaraz do bielizny panienci podręczne i do nauki. — Ulica Marjensztad № 9, 2-gie piętro, mieszk. № 15. 1493

**NOWO-OTWORZONY
SKŁAD HERBATY i CUKRU,**
pod firmą **J. HERTZ,**
Nowy-Swiat Nr 43,
poleca
**Czekoladę z parowej fabryki
J. JANOWSKIEGO,**
jako to: **Cacao i Czekolady w proszku, Czekolady w tabliczkach, Czekoladki w pudełkach i t. p.**

**WAŻNE DLA DAM.
Wypzedaż.**

Z powodu zbytznego nagromadzenia się w składzie moim obuwia damskiego, urządziłem tymczasową wypzedaż takowego po cenach niżej kosztu. — Wypzedaż ta trwać będzie do 15-go Lutego. — Ktoby zatem z Szanownej Publiczności życzył sobie korzyść z nadarzającej się sposobności taniego nabycia trwałego i elegancko wykończonego obuwia, raczy się zgłosić do Magazynu Obuwia damskiego, przy ulicy Niecałej № 3.

731 Jan Borodicz.

KAGANKI

(Pochodnie) naftowe, bardzo praktyczne do podróży, nie gasnące na powietrzu, nie rzucają iskier, oświetlają na sto kroków przed końmi, palą się godzin ośm, poleca fabryka Lamp i Wyrobów Metalowych

FRYDERYKA TRELLE,

Nowy-Swiat Nr 1318 (76).

UWAGA. Tylko za te kaganki poręczam, które są opatrzone firmą fabryki. —r107

Mężczyzna w wieku,

słabowity, któryby potrzebował osoby lat średnich do zarządu domem, i zajęcia się z całą troskliwością jego osoba, zechce zostawić adres swój w Kantorze Kur. War. pod lit. Ch. Z. № 10. 810

Przy jednej z pryncypalnych ulic jest do sprzedania

Fabryka Kwiatów,

z kompletnym urządzeniem i wyrobioną klientellą, od lat kilku egzystująca. W Biurze komisowem J. Łuczynskiego, Krakowskie-Przedmieście № 6. 387-r

Danny! Potrzebne są Panny do krawiecczyn, lżny uzdolnione i podręczne, w pracowni sukien M. Sławińskiej. Ulica Freta № 16. 1539

Poszukuje posady Magazyniera, Kontrolera lub Sklepowego przy fabryce człowiek w sile wieku, żonaty, dzietny, który obowiązki te zna doskonale; dowodem są chlubne świadectwa, za skromne wynagrodzenie, aby wyżywić troje ludzi i mieszkanie zapłacić. Łaskawe adresu upraszam zostawić w Kiosku przy Koperniku, pod literami U. J. B. 1509

Pracy! Zarobku, jakiegobądź miejsca, potrzebuje i prosi pozbawiony posady, skutkiem kilkumiesięcznej choroby, człowiek lat 30, inteligentny, familijny, znający 4 języki, sądownictwo i notariat, dobrze piszący. Uprasza o oferty pod lit. J. M. R., Nowe-Miasto № 19, m. 12, 1-e pięc. Warszawa. 1503

Potrzebne są maszynistki uzdatnione, do bielizny, oraz przyjmują się panny do nauki. Wiadomość: ulica Pańska № 38, mieszkania 5, w pracowni. 1521

Potrzebna Panna do bielizny, z maszyną Polacka i Schmidta, do domu prywatnego. Leszno № 31, stróż wskaże. 1523

Osoba, znająca się dokładnie na krawiecczynie, bieliznie i gospodarstwie, poszukuje miejsca z maszyną. Wiadomość: Wróbla № 1, mieszkania 17. 1525

Potrzebna jest Panna kompletnie uzdolniona do ubierania i upinania sukien, a druga do staników. Ulica Sienna № 15, mieszkania 8, na parterze. 1542

Potrzebne są zaraz Panny do haftu, kompletnie uzdolnione, z całodziennym życiem. Złota № 10, drugie piętro, mieszk. № 11. 1540

Potrzebne są Panny, zdadne do maszyny Wheelera i Wilsona, do bielizny i do dziurek na sztkę. Ulica Miodowa № 12, mieszkania 10, w podwórzu. 1524

